

ความรู้ความเข้าใจและผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ACKNOWLEDGING AND OPERATIONAL RESULTS OF THASUD
SUBDISTRICT ADMINISTRATION OFFICE MUANG DISTRICT,
CHIANG RAI PROVINCE REGARDING THE CORPORATE
GOVERNANCE OF ALCOHOL SELLING AROUND
EDUCATIONAL CENTER ACCORDING TO
THE ALCOHOL CONTROL ACT B.E. 2551

รัชเกียรติ เถียรทอง

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สำนักวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

2556

©ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ความรู้ความเข้าใจและผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ACKNOWLEDGING AND OPERATIONAL RESULTS OF THASUD
SUBDISTRICT ADMINISTRATION OFFICE MUANG DISTRICT,
CHIANG RAI PROVINCE REGARDING THE CORPORATE
GOVERNANCE OF ALCOHOL SELLING AROUND
EDUCATIONAL CENTER ACCORDING TO
THE ALCOHOL CONTROL ACT B.E. 2551

รัชเกียรติ เถียรทอง

การศึกษาครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สำนักวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

2556

©ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ความรู้ความเข้าใจและผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

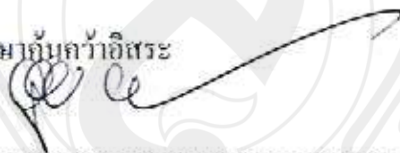
ACKNOWLEDGING AND OPERATIONAL RESULTS OF THASUD
SUBDISTRICT ADMINISTRATION OFFICE MUANG DISTRICT,
CHIANG RAI PROVINCE REGARDING THE CORPORATE
GOVERNANCE OF ALCOHOL SELLING AROUND
EDUCATIONAL CENTER ACCORDING TO
THE ALCOHOL CONTROL ACT B.E. 2551

รัชเกียรติ เดียรทอง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

2556

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. จักรพันธุ์ วงษ์บุรณาวาทย์)

am ๔๕.

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผณิตรา ธีรานนท์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ)

©ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ วงษ์บุญनावาทย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฝนทิรา ชีรานนท์ อาจารย์วิชัย ดีพร้อม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ ผู้ซึ่งให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนการตรวจทานแก้ไขจนสารนิพนธ์นี้ สำเร็จสมบูรณ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ ผู้บริหาร สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด คณะอาจารย์ บุคลากร และ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง คณะครูและเจ้าหน้าที่โรงเรียนบ้านห้วยพลู โรงเรียนบ้านบ่อทอง โรงเรียนแม่ข้าวต้มท่าสุด และโรงเรียนบ้านถ้ำผาตอง ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้กรุณา ตอบแบบสอบถามในการศึกษาครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณคณาจารย์สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่ได้ให้ความรู้ ทางการบริหารการศึกษาให้แก่ผู้เขียน รวมทั้งเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงทุกท่านที่ให้ความ ช่วยเหลือเป็นอย่างดี ตลอดจนกำลังใจจากครอบครัว ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำ สารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณนายพนมกร นันติ หัวหน้าฝ่ายบริหารสำนักงาน ส่วนอาคารสถานที่ มหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวง และเลขานุการชมรมรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่ได้ให้คำแนะนำใน การค้นคว้า และเอกสารประกอบการศึกษา ตลอดจนให้คำแนะนำในการศึกษาครั้งนี้

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคุณประโยชน์ของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ที่พึงมีต่อวงการวิชาการ การบริหารการศึกษาของโรงเรียนในภาครัฐและเอกชน ตลอดจนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และ ผู้สนใจในโอกาสต่อไป

รัชเกียรติ เถียรทอง

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ความรู้ความเข้าใจและผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
ชื่อผู้เขียน	รัชเกียรติ เถียรทอง
หลักสูตร	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฝนทรา ชีรานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ วิชัย ศิพร้อม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจ และผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ผู้ศึกษาได้นำเอาแนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มาพัฒนารูปแบบของเครื่องมือในการศึกษา ทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมดจำนวน 23,098 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 377 คน ผู้วิจัยได้ศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย การสั่งการ การกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา การปฏิบัติตามนโยบาย และการควบคุมการจำหน่ายสุราขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต เกี่ยวกับการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาพบว่า อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในส่วนความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำสุดในทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ความรู้ความเข้าใจของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลทำสุดในทุกด้าน อยู่ในระดับน้อย ความคิดเห็นของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลทำสุด เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ด้านสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลทำสุด มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย ด้านความคิดเห็นของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลทำสุด เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย จากผลการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยถึงสาเหตุและปัจจัย ที่มีผลต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และการศึกษาถึงพฤติกรรม ความคิดเห็น ของนักเรียน นักศึกษาและกลุ่มวัยรุ่น ต่อการใช้บริการร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา เพื่อนำผลการศึกษาดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ให้ร้านจำหน่ายสุราปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในแต่ละระดับต่อไป

คำสำคัญ: องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น/ร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา/พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

Independent Study Title	Acknowledging and Operational Results of Thasud Subdistrict Administration Office Muang District, Chiang Rai Province Regarding The Corporate Governance of Alcohol Selling Around Educational Center According to The Alcohol Control Act B.E. 2551
Author	Ratchakiet Tienthong
Degree	Master of Public Administration
Advisor	Asst. Prof. Dr. Phanintra Teeranon
Co-Advisor	Lecturer Wichai Deeprom

ABSTRACT

The objective of this research was to study and acknowledge the operational results of the Thasud Sub-District Administration Office, Muang District, Chiang Rai Province, regarding the corporate governance of the sale of alcohol around the educational centres, with reference to the Alcohol Control Act B.E. 2551. The study tool was developed based on the concept of good governance. The populations of the study were selected as samples, and the researcher studied the policy formation, ordering and controlling of alcohol sales. Statistics used for data analyses were frequency, percentage and mean.

Results revealed that authorities of the sub-district administrative organization, according to The Alcohol Control Act B.E. 2551, acknowledge of Thasud sub-district administrative organization members and officials were at moderate levels in all aspects. While, acknowledge of people, educational staffs and students who inhabit Thasud sub-district were at low levels in all aspects. For opinions of responsible sub-district administrative organization members and officials were at moderate levels in all aspects. While, opinions of responsible people, educational staffs and students who inhabit Thasud area in the sub-district administrative organization were at low levels in all aspects. Opinions of responsible sub-district members and officials, people, educational staffs and students who inhabit Thasud sub-district, and who are responsible for sub-district administrative organization, were at moderate to low levels in all respects. Moreover, opinions of the performance of sub-district members and officials in the sub-district administrative organization were at moderate levels in all aspects. However, a study of opinions of the performance of people, educational staffs and students who inhabit Thasud sub-district in the sub-district administrative organization, were at low levels in most aspects. The results of the study of these socially important topics can also be considered as guidelines for the formation of regulations for controlling alcohol dealers, and can influence the rules, announcements and regulations of the sub-district administrative organization or local administrative organization.

Keywords: Local Administrative Organization/Alcohol Retailing around Educational Center/

The Alcohol Control Act B.E. 2551

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(3)
บทคัดย่อภาษาไทย	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(6)
สารบัญตาราง	(11)
สารบัญภาพ	(13)
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการศึกษา	5
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงล้อ พ.ศ. 2551	10
2.2 หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Government)	12
2.3 ทฤษฎีวิธีการเชิงระบบ (Systems Approach)	15
2.4 การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	23
2.5 ธุรกิจการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา	25
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	ระเบียบและวิธีวิจัย
3.1	ขอบเขตการศึกษา
3.2	วิธีการศึกษาวิจัย
3.3	การสร้างเครื่องมือ
3.4	การเก็บรวบรวมข้อมูล
3.5	การวิเคราะห์ข้อมูล
4	ผลการศึกษา
4.1	ข้อมูลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต
4.2	ข้อมูลผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และ นักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุต
5	สรุปผล และข้อเสนอแนะ
5.1	สรุปผลการศึกษา
5.2	อภิปรายผล
5.3	ข้อเสนอแนะจากการวิจัย
5.4	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
รายการอ้างอิง	70
ภาคผนวก	74
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม (สำหรับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และ เจ้าหน้าที่)	75
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม (สำหรับประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และ นักศึกษา)	80
ประวัติผู้เขียน	85

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1.1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา	7
3.1 จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	34
4.1 ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทหรือตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	40
4.2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	42
4.3 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสั่งการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	45
4.4 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	48
4.5 ข้อมูลทั่วไปของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด	49
4.6 ข้อมูลผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	51
4.7 ข้อมูลผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ด้านการสั่งการในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 4.8 ข้อมูลด้านผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ด้านการ
กำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

55

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา	6
2.1 องค์ประกอบของทฤษฎีระบบ	18
2.2 วิธีการเชิงระบบ	19
2.3 การบริหารจัดการ โรงเรียนบ้านทุ่งโป๊ะด้วยมุมมองทฤษฎีระบบ	21

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สุราเป็นเครื่องดื่มอีกชนิดหนึ่งที่นิยมอย่างแพร่หลายในสังคมไทย ทำให้สถิติการดื่มสุราของคนไทยเพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลของผู้ดื่มสุราใน พ.ศ. 2536 เทียบกับปัจจุบันพบว่าผู้ดื่มสุราเพิ่มมากขึ้นเป็น 6 เท่า ทั้งนี้เนื่องจากกลยุทธ์การโฆษณาประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นการจูงใจทำให้เชื่อว่าสังคมให้การยอมรับ ทำให้มีผู้ดื่มสุราเพิ่มอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะเยาวชนของ (บัญญัติ สุขศรีงาม, 2546) จากการวิจัยหัวข้อเยาวชนกับสุราปัญหาไม่รู้จบ ของศูนย์วิจัยปัญหาสุราพบว่าสถานการณ์การบริโภค พฤติกรรมการดื่มสุราของเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 เพิ่มขึ้น 21.9% โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของร้านจำหน่ายสุราใกล้สถานศึกษาในกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นกว่า 1,712 ร้าน ทั้งนี้เยาวชนที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดคือเยาวชนที่อยู่ในช่วง ม. 5 และ ปวช. 2 (มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว, 2552) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจำหน่ายสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนนักศึกษา ได้ปรับเปลี่ยนวิธีการเพื่อที่จะดึงดูดลูกค้ากลุ่มนี้มีวิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็ว จากร้านจำหน่ายสุราทั่วไป ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการได้หันมาเลือกทำเลที่อยู่ใกล้สถานศึกษามากขึ้นและมีการนำเสนอสินค้าในรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นที่นิยมและแพร่หลายอยู่ขณะนี้ได้แก่เหล้าปั่น ซึ่งเน้นกลยุทธ์การตลาดหลัก คือ ดึงดูดให้ลูกค้าซื้อและจูงใจให้คนหันมาขายเหล้าปั่นมากขึ้นของศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2552) จากข้อมูลในหัวข้อที่ว่า “ประชาชนและนักศึกษาคิดอย่างไรต่อแหล่งจำหน่ายเหล้าใกล้สถานศึกษา” พบว่ามาตรการห้ามร้านค้าที่อยู่ใกล้สถานศึกษาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น นิสิตนักศึกษาร้อยละ 63.2 และประชาชนทั่วไป ร้อยละ 69.4 มีความเห็นว่า “ควรห้าม” เพราะจะทำให้สถานศึกษาเสียภาพพจน์เป็นแหล่งมั่วสุมหรือแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ขณะที่นิสิตนักศึกษาร้อยละ 12.8 และประชาชนทั่วไป ร้อยละ 8.0 มีความเห็นว่า “ไม่ควรห้าม” เพราะขึ้นอยู่กับตัวบุคคลและยังมีบุคคลอื่นนอกเหนือจากนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มยังมีความเห็นว่าร้านค้าขายเหล้า เบียร์ ไวน์ ควรอยู่ห่างจากสถานศึกษา ประมาณ 3 กิโลเมตร (สำนักวิจัยเอแบคโพล, 2549)

นิสิตนักศึกษาและประชาชนทั่วไปมีความเห็นตรงกันว่า หน่วยงานหรือบุคคลที่มีผลประโยชน์ร่วมกันระหว่าง ร้านค้า สถานบันเทิง ที่สามารถขายเหล้า เบียร์ ไวน์ อยู่ใกล้สถานศึกษา คือ ตำรวจ เจ้าของท้องที่มาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือรัฐบาล เจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่น นักการเมือง ระดับท้องถิ่น นายตำรวจระดับสูง(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ม.ป.ป.) จากข้อมูลดังกล่าว พบว่าปัจจุบันร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา และสถานการณ์ของการขายตัวในธุรกิจดังกล่าว ได้รับการนิยมนและเจาะกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียนนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น และได้ขยายตัวจากชุมชนเมืองขนาดใหญ่ ไปตามจังหวัดต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดหนึ่งที่ประสบปัญหาดังกล่าว ที่มีร้านจำหน่ายสุราตั้งอยู่ใกล้สถานศึกษาจำนวนมากทั้งระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษา การแก้ไขปัญหาดังกล่าวต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อช่วยขับเคลื่อนและวางมาตรการในการแก้ไขปัญหาในระยะยาว สถานศึกษาหลายแห่งอยู่ในการดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย เทศบาลนครเชียงราย ตลอดจนองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตราที่ 19 และมาตราที่ 22 ได้กำหนดบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การให้คำแนะนำแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านการผลิต การนำเข้า การจำหน่าย การโฆษณา การบริโภค การป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การออกใบอนุญาตจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นอกจากนี้พระราชบัญญัติรายได้องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตราที่ 76(2) ซึ่งเป็นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุราซึ่งร้านขายสุราตั้งอยู่ ซึ่งกฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตขายสุรา และการขายสุราสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 3 ถึงประเภทที่ 7 พ.ศ. 2548 มีสาระสำคัญ คือ ได้กำหนดความหมายของสถานศึกษา ศาสนสถาน และสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ และกำหนดเงื่อนไขการออกใบอนุญาตขายสุราและเงื่อนไขการขายสุราไว้ว่า ต้องไม่ตั้งอยู่ในหรือบริเวณต่อเนื่องติดกับสถานที่ดังกล่าว อีกทั้งต้องไม่ขายสุราให้แก่เด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ (พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551, 2551) จากการศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษารูปแบบอำนาจหน้าที่ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำกับดูแลควบคุมร้านจำหน่ายสุรา ซึ่งจากการศึกษาพบว่า

การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนในกฎหมายและมีอยู่หลายประการ แต่ในความเป็นจริงแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลับมีอำนาจหน้าที่และการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นของตนเองน้อย เนื่องจากมีหน้าที่ซ้ำซ้อน

เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนเจ้าหน้าที่ และนักการเมืองท้องถิ่นที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ทำให้ส่งผลต่อการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง นอกจากนี้การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและการเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือกรมสรรพสามิต โดยเฉพาะ พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ผู้ประกอบการฝ่าฝืนและเพิกเฉยต่อกฎหมาย ทำให้ยังมีการเปิดร้านจำหน่ายสุราใกล้สถานศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก (อารยา สิงห์สวัสดิ์, 2552)

แรงจูงใจที่ทำให้ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายสุรา หันมาเลือกทำเลที่ตั้งใกล้สถานศึกษายังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง จากผลการวิจัยพบว่าตลาดสุราได้มุ่นักศึกษามหาวิทยาลัยโดยนำเข้าไปผูกพันกับกิจกรรมอย่างมาก ใน 1 ปี เช่น สงกรานต์ วาเลนไทน์ รับน้องโดยใช้สุราเพื่อสานสัมพันธ์ เพราะกลุ่มเยาวชนมีความพร้อมในการบริโภคสินค้าและเติบโตมากับแบรนด์ของสินค้า ทำให้นักศึกษาในยุคปัจจุบันพบเห็นและรับสื่อโดยไม่รู้ตัว ความรู้เท่าทันมีจำกัดโดยวัย เกิดความภักดีต่อตราสินค้าได้ง่าย (ศรียรัช ลาภใหญ่, 2550)

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะทำการศึกษาถึงผลการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพื่อนำเอาผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางกำหนดมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้กับท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจ ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

1.2.2 เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการศึกษา

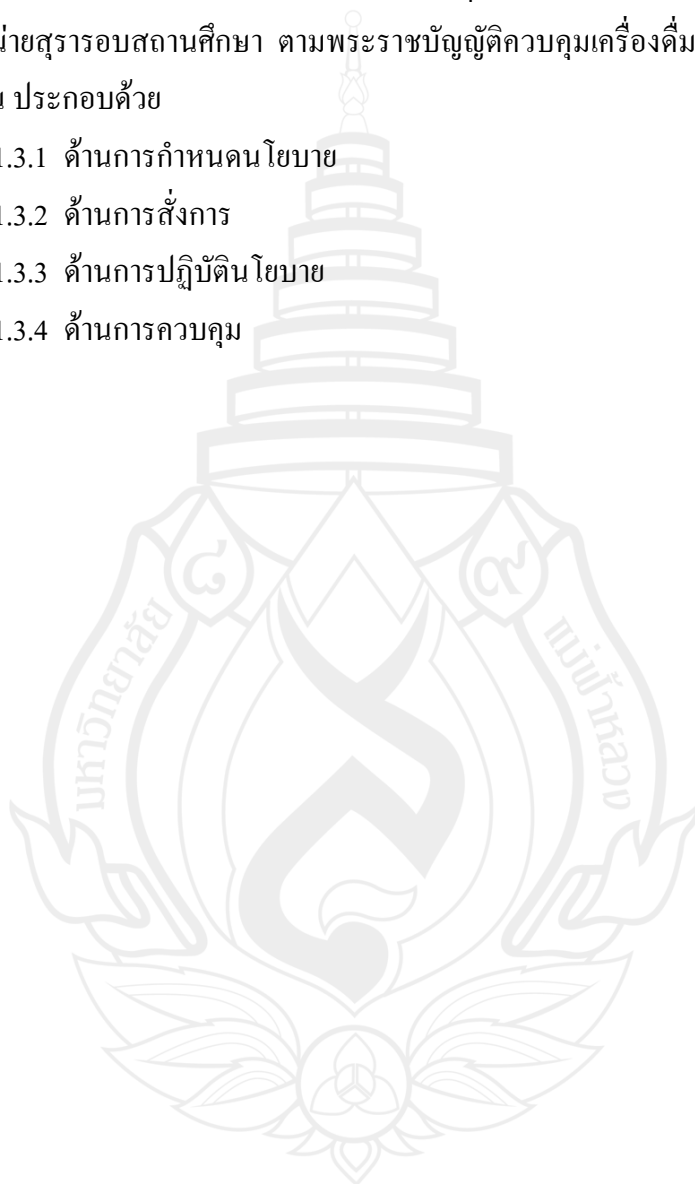
กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะทำการศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจ และผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย

1.3.1 ด้านการกำหนดนโยบาย

1.3.2 ด้านการสั่งการ

1.3.3 ด้านการปฏิบัตินโยบาย

1.3.4 ด้านการควบคุม

การกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อ.เมือง จ.เชียงราย ประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 จำนวน 4 ด้าน

1. ด้านการกำหนดนโยบาย
2. ด้านการสั่งการ
3. ด้านการปฏิบัติงานนโยบาย
4. ด้านการควบคุม

การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ตาม พ.ร.บ.
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ความรู้ความเข้าใจ และผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตาม พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 จำนวน 4 ด้าน

1. ด้านการกำหนดนโยบาย
2. ด้านการสั่งการ
3. ด้านการปฏิบัติงานนโยบาย
4. ด้านการควบคุม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1.4.1 ขอบเขตประชากรที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ครั้งนี้ จะทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด จำนวน 23,098 คน จำแนกประเภทของประชากร ได้ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ลำดับ	ประเภทของประชากร	จำนวน (คน)
1	ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลท่าสุต	12,190
2	นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	9,722
3	บุคลากรมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	1,051
4	สมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต	67
5	บุคลากรโรงเรียนบ้านแม่ข้าวต้มท่าสุต	31
6	บุคลากรโรงเรียนบ้านห้วยพลู	20
7	บุคลากรโรงเรียนบ้านถ้ำผาตอง	8
7	บุคลากรโรงเรียนบ้านบ่อทอง	7
รวม		23,098

ที่มา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต (2552)

1.4.2 ขอบเขตพื้นที่ในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งเน้นศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจ และผลการดำเนินงานในการกำกับดูแล การจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยผู้ศึกษาจะศึกษาข้อมูลจากประชากร ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลท่าสุต นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง บุคลากรมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง สมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต บุคลากรโรงเรียนบ้านแม่ข้าวต้มท่าสุต บุคลากร โรงเรียนบ้านห้วยพลู บุคลากร โรงเรียนบ้านถ้ำผาตอง บุคลากร โรงเรียนบ้านบ่อทอง

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำผลการศึกษาที่ได้เป็นข้อมูลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย เพื่อใช้วางแผนการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

1.6.1 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย

1.6.2 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต หมายถึง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ

1.6.3 เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต หมายถึง ข้าราชการและลูกจ้างประจำ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย

1.6.4 ประชาชน หมายถึง ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลท่าสุต และนักศึกษา บุคลากรมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง บุคลากรโรงเรียนบ้านแม่ข้าวต้มท่าสุต บุคลากรโรงเรียนบ้านห้วยพลู บุคลากรโรงเรียนบ้านบ่อทอง และบุคลากร โรงเรียนบ้านถ้ำผาตอง จังหวัดเชียงราย

1.6.5 การปฏิบัติงาน หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

1.6.6 สถานศึกษา หมายถึง มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โรงเรียนแม่ข้าวต้มท่าสุต โรงเรียนห้วยพลูวิทยา โรงเรียนบ้านบ่อทอง และโรงเรียนบ้านถ้ำผาตอง ตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

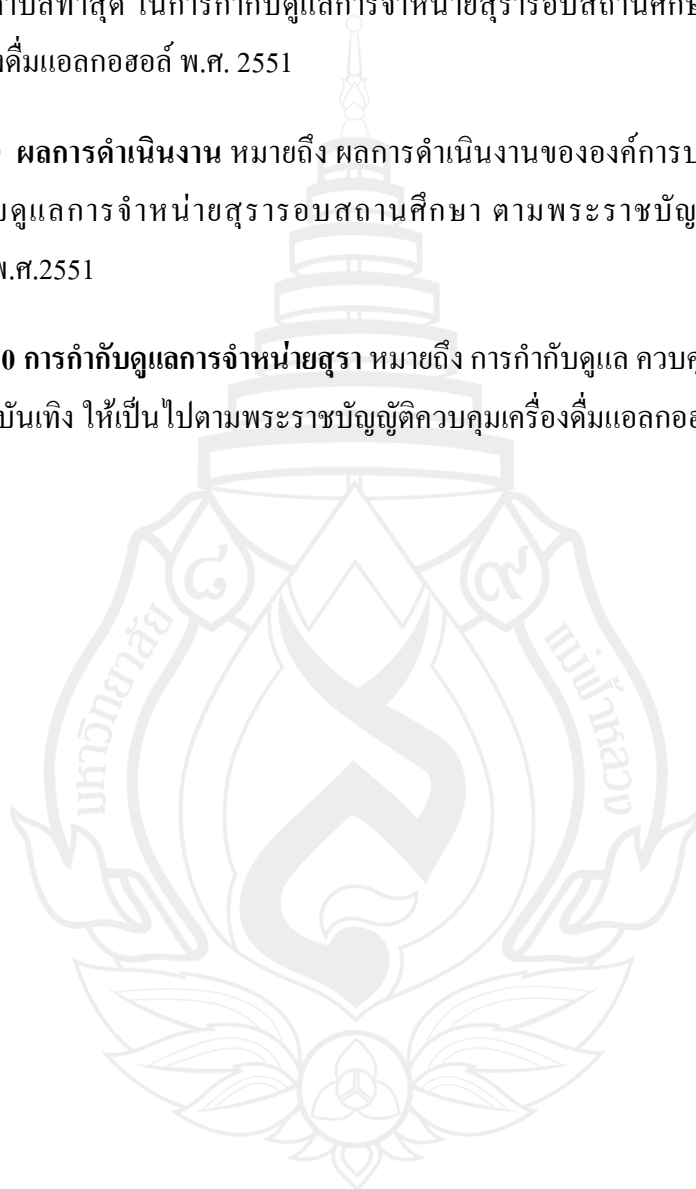
1.6.7 สถานประกอบการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา หมายถึง ร้านจำหน่ายสุราที่มีลักษณะเป็นร้านอาหาร ร้านคาราโอเกะ ผับ สถานบันเทิง ที่ตั้งอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

โรงเรียนแม่ข้าวต้มท่าสุด โรงเรียนห้วยพลูวิทยา โรงเรียนบ้านบ่อทอง และโรงเรียนบ้านถ้ำผาตอง ในระยะ 3 กิโลเมตร ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

1.6.8 ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

1.6.9 ผลการดำเนินงาน หมายถึง ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551

1.6.10 การกำกับดูแลการจำหน่ายสุรา หมายถึง การกำกับดูแล ควบคุม การจำหน่ายสุราของร้านค้า สถานบันเทิง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ เอกสาร งานวิจัย สื่อสิ่งพิมพ์ บทความประชาสัมพันธ์ อินเทอร์เน็ต และแหล่งข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งได้สรุปเป็นประเด็นสำคัญและเนื้อหาสาระตามลำดับ ดังนี้

1. พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
2. หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)
3. ทฤษฎีวิธีการเชิงระบบ (System Approach)
4. การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
5. ธุรกิจร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ในการศึกษาผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัด เชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษา และกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยมาตราที่สำคัญ ดังนี้

ในมาตรา 19 ซึ่งกำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์จังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหนึ่งคน หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหนึ่งคน ประชาสัมพันธ์จังหวัด พัฒนาสังคม

และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขต จังหวัดผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจังหวัด ละไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง จากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์การแพทย์จิตวิทยา และกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา 22 คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัด แล้วแต่กรณีดังต่อไปนี้

1. เสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และ การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการควบคุม
2. ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่อนายงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการ ควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา และการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมทั้งการเสนอ มาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตลอดจน การบำบัดรักษา และฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
4. กำหนดแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการในการลดและเลิก การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
5. ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อ ลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการควบคุม

มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

1. วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
2. สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
3. สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร
4. หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
5. สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

6. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือ ร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

7. สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

8. สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

จากพระราชบัญญัติดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการกำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมาตรการในการควบคุมร้านจำหน่ายสุราไว้อย่างชัดเจน ซึ่งผู้ศึกษา ได้นำเอาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มาใช้ในการศึกษาในการบังคับใช้กฎหมายรวมทั้งบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ดังนี้

2.2 หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ม.ป.ป.) ได้อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกับหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ โดยประกอบด้วย 4 หลักการสำคัญและ 10 หลักการย่อย ดังนี้

2.2.1 การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management)

หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ในการปฏิบัติราชการต้องใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดเกิดผลิตภาพที่คุ้มค่าต่อการลงทุนและบังเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม ทั้งนี้ ต้องมีการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวกและลดภาระค่าใช้จ่าย ตลอดจนยกเลิกภารกิจที่ล้าสมัยและไม่มีความจำเป็น

หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ในการปฏิบัติราชการต้องมีวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ มีการวางแผนเป้าหมายการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและอยู่ในระดับที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของประชาชน สร้างกระบวนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน มีการจัดการความเสี่ยงและมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานเป็นเลิศ รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

หลักการตอบสนอง (Responsiveness) ในการปฏิบัติราชการต้องสามารถให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ สามารถดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด สร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจ

รวมถึงตอบสนองตามความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม

2.2.2 ค่านิยมประชาธิปไตย (Democratic Value)

ภาระรับผิดชอบ/สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) ในการปฏิบัติราชการต้องสามารถตอบคำถามและชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย รวมทั้งต้องมีการจัดวางระบบการรายงานความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ต่อสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและการให้ทุนให้โทษ ตลอดจนมีการจัดเตรียมระบบการแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาและผลกระทบใด ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น

เปิดเผย/โปร่งใส (Transparency) ในการปฏิบัติราชการต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตรงไปตรงมา รวมทั้งต้องมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและเชื่อถือได้ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนวางระบบให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นไปโดยง่าย

2.2.3 ประชาธิปไตย (Participatory State) หลักนิติธรรม (Rule of Law)

ในการปฏิบัติราชการต้องใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายต่าง ๆ

ความเสมอภาค (Equity) ในการปฏิบัติราชการต้องให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม และอื่น ๆ อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงโอกาสความเท่าเทียมกันของการเข้าถึงบริการสาธารณะของกลุ่มบุคคลผู้ด้อยโอกาสในสังคมด้วย

2.2.4 ความรับผิดชอบทางการบริหาร (Administrative Responsibility)

การมีส่วนร่วม/การพยายามแสวงหาฉันทามติ (Participation/Consensus Oriented) ในการปฏิบัติราชการต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องร่วมคิดแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินงาน และร่วมตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ต้องมีความพยายามในการแสวงหาฉันทามติหรือข้อตกลงร่วมกันระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจะต้องไม่มีข้อคัดค้านที่หาข้อยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ

การกระจายอำนาจ (Decentralization) ในการปฏิบัติราชการควรมีการมอบอำนาจและกระจายความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการโอนถ่ายบทบาทและภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภาคส่วนอื่น ๆ ในสังคม

คุณธรรม/จริยธรรม (Morality/Ethic) ในการปฏิบัติราชการต้องมีจิตสำนึก ความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปอย่างมีศีลธรรม คุณธรรม และตรงตามความคาดหวังของสังคม รวมทั้งยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนและจรรยาบรรณวิชาชีพ ตลอดจนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของระบบราชการไทย หรือ I AM READY

วิภาส ทองสุทธิ (2551) ได้อธิบายหลักพื้นฐานของการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ประกอบด้วยหลักพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้

1. หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมายที่ถูกต้อง เป็นธรรม การบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การกำหนดกฎ กติกาและการปฏิบัติตามกฎ กติกาที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพความยุติธรรมของสมาชิก
2. หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ
3. หลักความโปร่งใส หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ
4. หลักความมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจในปัญหาสำคัญของประเทศ เช่น การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ
5. หลักความพร้อมรับผิด หมายถึง ความตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำคัญในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง การกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนเคารพในความเห็นที่แตกต่าง และมีความกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตน
6. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนร่วม เช่น ณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ

ศูนย์ประสานราชทัณฑ์ใสสะอาด (2544) ได้กล่าวถึงการนำหลักธรรมาภิบาลไปประยุกต์ใช้กับองค์กร ปัจจัยที่จะนำไปสู่การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี มีองค์ประกอบ 8 ประการ ได้แก่

1. การมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนองค์กรภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐทั้งในและนอกกระบวนการยุติธรรม สามารถแสดงความคิดเห็น เช่น

- 1) สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
- 2) ด้านการกำหนดนโยบาย
2. ความชอบธรรม
3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้
4. ความโปร่งใส การปฏิบัติงานของผู้บริหารตลอดจน เจ้าหน้าที่ระดับภาคปฏิบัติ
5. การคาดการณ์ได้
6. การอดทนอดกลั้น
7. การดำเนินการตามหลักนิติธรรม
8. หลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ดังกล่าว ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าสุต ในการบริหารจัดการนโยบายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ผู้ศึกษาจึงได้นำเอาหลักธรรมาภิบาลดังกล่าว เข้ามาศึกษาในครั้งนี้

2.3 ทฤษฎีวิธีการเชิงระบบ (System Approach)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำเอาทฤษฎีเชิงระบบเข้ามาประกอบการศึกษา เพื่อศึกษาถึงผลการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีเชิงระบบที่นำมาประกอบการศึกษาดังนี้

2.3.1 ความหมายของทฤษฎีระบบ

Gagne และ Briggs (ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ, 2544) กล่าวว่า ระบบหมายถึงวิธีการใด ๆ ที่ได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบเพื่อเป็นหลักให้สามารถทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งอาจจะเป็นเป้าหมายในวงกว้างหรือในวงแคบ ๆ ก็ได้

พัสดรา สุขคง (2534) ได้กล่าวว่าทฤษฎีระบบ (System Theory) จัดเป็นสาขาวิชาเกิดขึ้นช่วงปลายทศวรรษที่ 20 ทฤษฎีระบบเป็นสาขาวิชาที่พัฒนาขึ้นโดยอาศัยแนวความคิดหลายสาขา โดยทำแนวคิดจากหลายสาขาวิชามาประยุกต์ผสมผสานสร้างเป็นทฤษฎีระบบขึ้นมาระบบ หมายถึง

ส่วนประกอบต่าง ๆ ซึ่งประกอบกันขึ้นมาเป็นหนึ่งเดียว มีความสัมพันธ์กันในทางหนึ่งทางใด รวมกลุ่มอยู่ด้วยกัน กระทำการเพื่อความสำเร็จตามที่ต้องการ และการเคลื่อนไหวในส่วนหนึ่งจะมีปฏิริยากระทบต่อส่วนอื่น ๆ ด้วย ส่วนประกอบแต่ละส่วนก็เป็นระบบย่อยในตัวของมันเอง โดยส่วนประกอบย่อย ๆ หลายส่วนรวมกันอยู่เช่นกัน เช่น องค์กรเป็นระบบซึ่งประกอบไปด้วยฝ่ายการผลิต ฝ่ายการตลาด และฝ่ายการเงิน ฯลฯ ในขณะเดียวกัน ที่ฝ่ายต่าง ๆ ก็เป็นระบบซึ่งประกอบด้วยระบบย่อยลงไปอีกคือ ประกอบไปด้วยงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงใดที่เกิดขึ้นในส่วนหนึ่งของระบบย่อยมีผลกระทบต่อเนื่องกันไปเป็นลูกโซ่ หรืออาจกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า ระบบคือกลุ่มของส่วนที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันจากการพิจารณากิจกรรมในรูปของระบบจึงหมายความว่า กิจกรรมหนึ่ง ๆ อาจเป็นผลมาจากกิจกรรมย่อย ๆ หลาย ๆ กิจกรรมรวมกันก็ได้ ซึ่งในระหว่างกิจกรรมเหล่านั้น การกระทำส่วนหนึ่งของ กิจกรรมหนึ่งก่อให้เกิดปฏิริยาขึ้นส่วนอื่น ๆ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ระบบที่เน้นความสนใจเฉพาะภายในระบบคือระบบปิด และระบบที่ขยายความสนใจไปถึงระบบภายนอกที่ใหญ่กว่าก็คือ ระบบเปิด ระบบเปิดนี้ถือว่า องค์กรเป็นระบบย่อยของระบบที่เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกอีกทีหนึ่ง วิธีการเชิงระบบเห็นว่า ระบบการบริหาร ซึ่งหมายถึง การจัดระเบียบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้น มีลักษณะเป็นระบบที่คล้ายกับระบบทางกายภาพและทางชีววิทยา และเห็นว่าในระบบบริหารนั้นประกอบด้วยระบบใหญ่และระบบย่อย ระบบเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดตัวแปร ตัวคงที่ ซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับปฏิริยาระหว่างกันและการติดต่อสื่อสาร และต้องมีปัจจัยนำเข้า (Input) กับปัจจัยนำออก (Output) ไว้

ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ (2544) ได้กล่าวถึงวิธีระบบหรือวิธีระบบ (System Approach) คือ กระบวนการที่ทำให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อผลลัพธ์ที่กำหนดซึ่งอยู่บนพื้นฐานหลักการความต้องการเป็นรูปแบบหนึ่งของการแก้ปัญหาเชิงตรรกวิทยา เช่นเดียวกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เป็นกระบวนการที่ระบุความต้องการ การเลือกปัญหา คำตอบ ข้อแก้ไข ปัญหา และได้รับการเลือกจากตัวเลือกและวิธีการต่าง ๆ และใช้มรรควิธีต่าง ๆ ซึ่งได้รับการปรับใช้แล้วผลลัพธ์ที่ได้จะต้องมีการประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขตามที่กำหนดต่อส่วนต่าง ๆ ของระบบ ได้รับการดำเนินการอาจสามารถนำบทความความต้องการ เป็นระบบวิธีการแก้ไขด้วยตนเอง เชิงตรรกวิทยาสำหรับการตัดสินใจที่ใช้ในการออกแบบและพัฒนาที่มนุษย์ทำขึ้นยุทธวิธีของระเบียบวิธีนี้ประกอบด้วยหลักการวัตถุประสงค์การประกอบกิจ การจำแนกหน้าที่และองค์ประกอบต่าง ๆ การจัดเวลาการฝึกระบบและการทดสอบระบบ การติดตั้งและการควบคุมเชิงคุณภาพ

2.3.1.1 ประเภทของระบบ

โดยทั่วไประบบ จำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท กล่าวคือ ระบบปิด และระบบเปิดในองค์การแบบปิด (Closed System) จะไม่เกี่ยวข้องและไม่ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม ส่วนในองค์การแบบเปิด (Open System) จะได้รับอิทธิพลอย่างมากจากสิ่งแวดล้อม หากพิจารณาโดยรายละเอียด พบว่า

1. ระบบปิด (Closed System) คือ ระบบที่มีความสมบูรณ์ภายในตัวเอง ไม่พยายามผูกพันกับระบบอื่นใด และแยกตนเองออกจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคม

2. ระบบเปิด (Open System) คือ ระบบที่ต้องอาศัยการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลองค์การหรือหน่วยงานอื่น ๆ ในลักษณะเป็นการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน และผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นมีความสมดุล รวมทั้งสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปก็มีผลหรืออิทธิพลต่อการทำงานขององค์การเช่นกัน

2.3.1.2 องค์ประกอบของระบบ

อภิสัทธี กิจเจริญ (2551) จากข้อมูลอ้างอิงความหมายของระบบที่ได้ให้คำนิยามนั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า ทุกระบบ ต้องมีองค์ประกอบหรือสิ่งต่าง ๆ เพื่อดำเนินงานสัมพันธ์กันเป็นกระบวนการ เพื่อให้ได้ ผลลัพธ์ ตามวัตถุประสงค์ที่องค์การได้ตั้งไว้ ดังนั้นภายในระบบจึงมีองค์ประกอบดังนี้

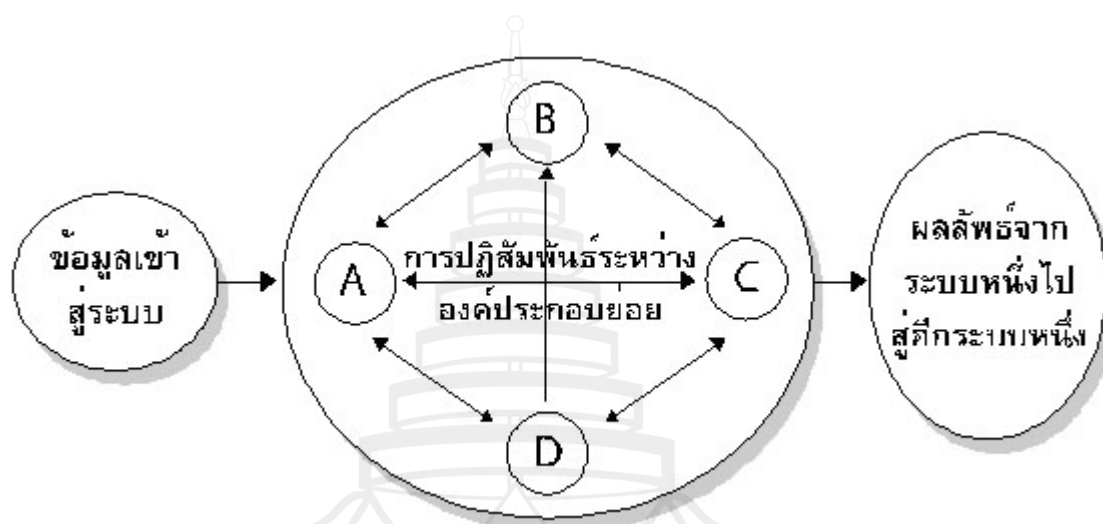
สิ่งที่ป้อนเข้าไป (Input) หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ และองค์ประกอบแรกที่จะนำไปสู่การดำเนินงานของระบบ โดยรวมไปถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ อันเป็นที่ต้องการของระบบนั้นด้วย ในระบบการศึกษาตัวป้อนเข้าไป ได้แก่ นักเรียน สภาพแวดล้อมของนักเรียน โรงเรียน สมุด ดินสอ และอื่น ๆ เป็นต้น

กระบวนการ (Process) เป็นองค์ประกอบที่สองของระบบ หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่ผลงานหรือผลผลิตของระบบ และในระบบการศึกษาได้แก่ วิธีการสอนต่าง ๆ เป็นต้น

ผลงาน (Output) หรือ ผลผลิต (Product) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสุดท้ายของระบบ หมายถึง ความสำเร็จในลักษณะต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ หรือประสิทธิผล ในระบบการศึกษา ได้แก่ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในลักษณะต่าง ๆ หรือนักเรียนที่มีความรู้ ความสามารถที่จะดำรงชีวิตในอนาคตได้ตามอัตราภาพ เป็นต้นทั้ง 3 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ขาดสิ่งใดไม่ได้ นอกจากนั้นทั้ง 3 องค์ประกอบยังมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์การด้วย ในขณะที่องค์การต้องดำเนินกิจกรรมนั้น สิ่งที่จะช่วยให้้องค์การสามารถตรวจสอบว่ากิจกรรมต่าง ๆ นั้นบรรลุวัตถุประสงค์ หรือไม่ มีส่วนใดที่ต้องแก้ไขปรับปรุง จึงต้องอาศัย ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ซึ่งจะช่วยให้้องค์การสามารถปรับปรุงตัวป้อน (Input) กระบวนการ (Process)

2.3.2 องค์ประกอบของทฤษฎีระบบ

ศิริพงษ์ เสาภายน (2548) กล่าวว่า การที่จะมีระบบใดระบบหนึ่งขึ้นมาได้จะต้องมีส่วนประกอบหรือสิ่งต่าง ๆ เป็นตัวป้อนโดยเรียกว่า “ข้อมูล” เพื่อดำเนินงานสัมพันธ์กันเป็น “กระบวนการ” เพื่อให้ได้ “ผลลัพธ์” ออกมาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ที่มา ศิริพงษ์ เสาภายน (2548)

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของทฤษฎีระบบ

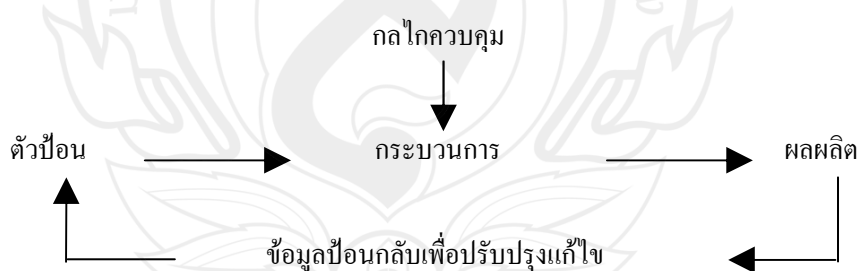
1. ข้อมูล (Input) เป็นการตั้งปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาการตั้งวัตถุประสงค์หรือเป็นการป้อนวัตถุดิบตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการแก้ปัญหานั้น
2. กระบวนการ (Process) เป็นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ป้อนเข้ามาเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
3. ผลลัพธ์ (Output) เป็นผลผลิตที่ได้ออกมาภายหลังการดำเนินงานในขั้นของกระบวนการสิ้นสุดลงรวมถึงการประเมินด้วย

นอกจากนี้ยังมีข้อมูลป้อนกลับซึ่งเป็นการนำเอาผลลัพธ์ที่ประเมินนั้นมาพิจารณาว่ามีข้อบกพร่องอะไรบ้างเพื่อจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในส่วนต่าง ๆ นั้นให้สามารถใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทิสนา แคมมณี (2544) ได้กล่าวถึงวิธีการเชิงระบบจัดเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการจัดการสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบเพื่อนำไปสู่การทำงานให้ตรงกับเป้าหมายที่ต้องการโดยมีการวิเคราะห์

องค์ประกอบที่สำคัญของสิ่งนั้นอย่างละเอียดและจัดการองค์ประกอบเหล่านั้นให้สัมพันธ์กันซึ่งส่วนประกอบสำคัญของระบบประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน

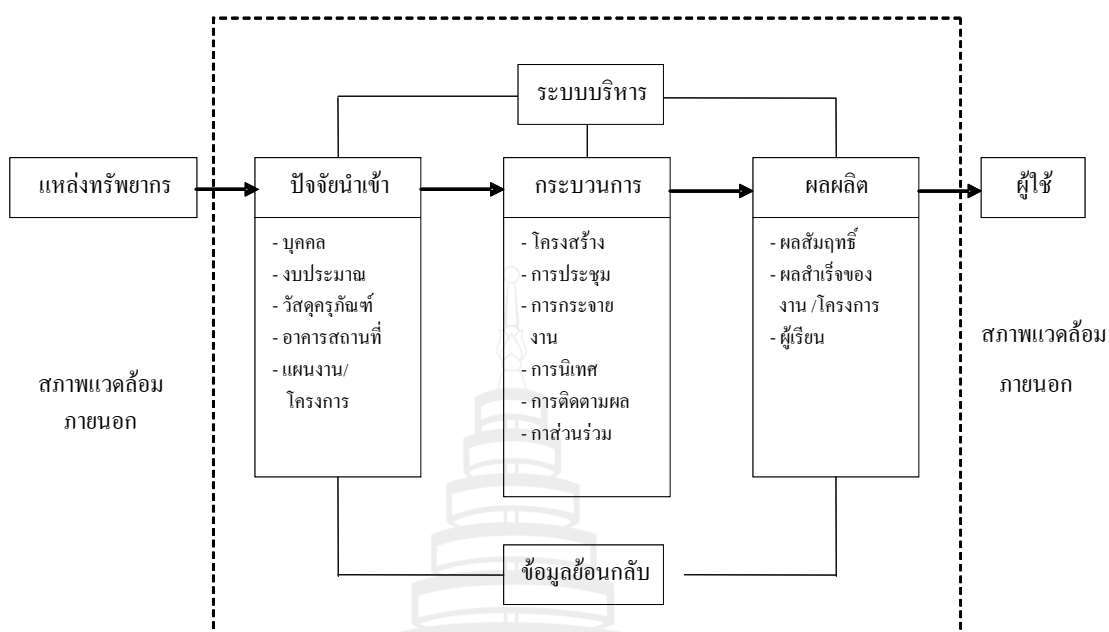
1. ตัวป้อนคือองค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบนั้นหรืออีกนัยหนึ่งก็คือสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบนั้นองค์ประกอบต่างๆของระบบใดระบบหนึ่งจะมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดมักขึ้นอยู่กับความรู้ความคิดและประสบการณ์ของผู้จัดระบบ
2. ประมวลผลคือการจัดการความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆของระบบให้มีลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการบรรลุเป้าหมายระบบใดระบบหนึ่งอาจมีองค์ประกอบเหมือนกันแต่อาจมีลักษณะของการจัดการความสัมพันธ์แตกต่างกันได้แต่ความรู้ความคิดและประสบการณ์ของผู้จัดระบบ
3. ผลผลิตคือผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการดำเนินงานหากผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้แสดงว่าระบบนั้นมีประสิทธิภาพหากผลที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามที่คาดหวังแสดงว่าระบบนั้นยังมีจุดบกพร่องควรที่จะพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกระบวนการหรือตัวป้อนซึ่งเป็นเหตุให้เกิดผลนั้น
4. กลไกควบคุมคือกลไกหรือวิธีการที่ใช้ในการควบคุมหรือตรวจสอบกระบวนการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
5. ข้อมูลป้อนกลับคือข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับจุดมุ่งหมายซึ่งจะเป็นข้อมูลป้อนกลับไปสู่การปรับปรุงกระบวนการและตัวป้อนซึ่งสัมพันธ์กับผลผลิตและตัวป้อนซึ่งสัมพันธ์กับผลผลิตและเป้าหมายนั้นมีลักษณะดังภาพที่ 2.6

ทิมา ทิศนา ขัมมณี (2544)

ภาพที่ 2.2 วิธีการเชิงระบบ

ตฤณ สุขนวล (2552) กล่าวว่าทฤษฎีระบบ เป็นทฤษฎีการศึกษาองค์กรและการบริหารที่นำปัจจัยต่าง ๆ ประกอบเข้าด้วยกันเป็นระบบขององค์การหนึ่ง ๆ นั้น ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน สามารถส่งผลกระทบถึงกันได้ นอกจากนี้ในปัจจัยหนึ่ง ๆ ก็จะต้องมีระบบเฉพาะภายในของมันเอง ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปจากปัจจัยชนิดอื่น ๆ ดังนั้นการนำเอาทฤษฎีระบบเข้ามาใช้ในองค์กร กล่าวโดยสรุประบบคือ การรวบรวมส่วนประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันภายในและมีปฏิสัมพันธ์กันโดยส่วนประกอบทั้งหลายนั้นจะร่วมกันทำงานอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินงานนั้นบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทฤษฎีระบบ (System Theory) มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการคือ ปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Outputs) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) และสิ่งแวดล้อมภายนอกองค์กร (Environment) เมื่อนำทฤษฎีระบบมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นองค์กรย่อยในระดับปฏิบัติการ ทำให้เห็นว่าระบบเกิดมีขึ้นได้จากผลรวมของส่วนต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและทำงานร่วมกัน โดยที่ส่วนต่าง ๆ หรือองค์ประกอบย่อยของระบบนี้อาจจะเป็นระบบย่อยอีกมากมายหลายระบบที่รวมอยู่ในระบบใหญ่นั้น และจะต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกันไม่ทางตรงก็โดยทางอ้อม การเปลี่ยนแปลงของส่วนใดส่วนหนึ่ง อาจจะมีผลกระทบไปยังการทำงานของระบบใหญ่ในส่วนรวมโดยอาจเป็นการให้ผลที่ดีขึ้นหรือเป็นผลในทางตรงข้ามก็ได้ ซึ่งในโรงเรียนบ้านทุ่งโป๊ะเมื่อได้วิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหา และโอกาสแล้ว เห็นว่าปัจจัยสำคัญที่ทำหน้าที่ตัดสินใจและเชื่อมโยงระบบย่อย ๆ ไปยังระบบใหญ่ ๆ ในการพัฒนาองค์กรได้แก่ “ระบบการบริหาร” ดังแผนภูมิที่แสดงในภาพที่ 2.3

ที่มา ตฤณ สุขนวน (2552)

ภาพที่ 2.3 การบริหารจัดการโรงเรียนบ้านทุ่งโป๊ะด้วยมุมมองทฤษฎีระบบ

ตฤณ สุขนวน (2552) ได้อธิบายแผนภูมิดังกล่าวว่า การบริหารจัดการในองค์กร (สถานศึกษา) โดยมุมมองของทฤษฎีระบบนั้น ในการบริหารจะต้องมีการประสานแหล่งทรัพยากรเพื่อระดมทรัพยากรมาใช้ในการบริหารจัดการ โดยนำเอาทรัพยากรเหล่านั้นมาประสานกับทรัพยากรในองค์กร เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ใช้กระบวนการในการจัดการบริหารโครงสร้างใหม่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ ความชำนาญ และความต้องการของบุคลากร รวมทั้งการจัดกลุ่มงานใหม่ไม่ให้เทอะทะหรือดูงานย่อยมากเกินไป ซึ่งเป็นผลทางจิตวิทยาที่ทำให้ผู้ปฏิบัติรู้สึกงานที่ตนเองได้รับมอบหมายไม่มากนัก อยู่ในวิสัยที่จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประชุมประจำเดือน การมอบหมายงานที่มอบให้อย่างเบ็ดเสร็จทั้งคน งบประมาณ และอำนาจ ในการบริหารจัดการ โดยผู้บริหารคอยดูแลและให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนการนิเทศและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายงานได้มีกรอบงาน ภาระงาน และอำนาจตามความรับผิดชอบอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรม รวมทั้งการให้ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งวิธีการเหล่านี้เป็นการใช้หลักการมีส่วนร่วม (Participation) ทำให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพอย่างดี และผลผลิตที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ผลสำเร็จการดำเนินงาน/โครงการรวมทั้งผลผลิตที่เกิดกับตัวผู้เรียนทั้งความรู้ ทักษะก็เป็นที่ยอมรับจากผู้ปกครอง ชุมชน และ โรงเรียนที่นักเรียนไปศึกษาต่อ ซึ่งในกระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ก็ได้อาศัยข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นระยะ ๆ ทั้งจากผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุง พัฒนาให้เหมาะสมตลอดเวลา กระบวนการบริหารโดยใช้กรอบทฤษฎีระบบนี้ทำให้เห็นว่าในการบริหารนั้นทุกส่วนมีส่วนสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบทั้งหมด จากการบริหารโดยใช้ทฤษฎีระบบมาช่วยมองทำให้การบริหารจัดการมีความชัดเจน และสามารถขับเคลื่อนองค์กรได้อย่างเป็นระบบ และมีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถนำองค์กรไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ดียิ่งขึ้น

2.3.3 การวิเคราะห์ระบบ

ฉลองชัย สุววัฒนบุรณ (2544) ได้อธิบายถึงความหมายการวิเคราะห์ระบบว่าเป็นการพิสูจน์องค์ประกอบและความสัมพันธ์ภายในของระบบการพิสูจน์เพื่อหาปัญหาในการออกแบบระบบและการกำหนดหน้าที่ของระบบ

การวิเคราะห์ระบบเป็นวิธีการวิเคราะห์ระบบใดระบบหนึ่ง โดยมีการคาดหมายและจุดมุ่งหมายที่เป็นการปรับปรุงแก้ไขระบบนั้น โดยการวิเคราะห์นั้นจะแยกแยะปัญหาออกมาให้ได้แล้วกำหนดปัญหาเป็นหัวข้อเพื่อทำการศึกษาและหาวิธีการแก้ไข

การวิเคราะห์ระบบนั้นเป็นการศึกษาแนวทางในการดำเนินงานโดยการวิเคราะห์ทุกองค์ประกอบทุก ๆ ส่วน

ระบบที่กล่าวมานั้นเป็นระบบและองค์ประกอบในความหมายของระบบใหญ่โดยทั่วไปที่มองอย่างง่าย ๆ แต่แท้ที่จริงแล้วระบบมีความหมายที่กว้างขวางและมีองค์ประกอบย่อยมากไปกว่านั้น เนื่องจากระบบจะเกิดมีขึ้นได้จากผลรวมของส่วนต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและทำงานร่วมกัน โดยที่ส่วนต่าง ๆ หรือองค์ประกอบย่อยของระบบนี้อาจจะเป็นระบบย่อยอีกมากมายหลายระบบที่รวมอยู่ในระบบใหญ่นั้น และจะต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกันไม่ทางตรงก็โดยทางอ้อม การเปลี่ยนแปลงของส่วนใดส่วนหนึ่งอาจจะมีผลกระทบไปยังการทำงานของระบบใหญ่ในส่วนรวมโดยอาจเป็นการให้ผลที่ดีขึ้นหรือเป็นผลในทางตรงข้ามก็ได้ การวิเคราะห์ระบบสามารถแสดงได้ดังนี้คือ

ขั้นตอนของการวิเคราะห์ระบบ

1. ปัญหา (Identify Problem) รวบรวมสิ่งที่เป็นปัญหา
2. จุดมุ่งหมาย (Objective) กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อการแก้ปัญหา
3. ศึกษาข้อจำกัดต่าง ๆ (Constraints) พิจารณาขอบเขตเพื่อการศึกษาข้อจำกัด ระบุหน้าที่

ของส่วนต่าง ๆ ในระบบ

4. ทางเลือก (Alternative) ค้นหาและเลือกวิธีการต่างๆ ในการแก้ปัญหา
5. การพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสม (Selection) หาทางแก้ปัญหาที่สามารถแก้ปัญหาได้จริง
6. การทดลองปฏิบัติ (Implementation) ทดลองปฏิบัติกับกลุ่มย่อย
7. การประเมินผล (Evaluation) ประเมินหาจุดดีจุดด้อย
8. การปรับปรุงแก้ไข (Modification) ปรับปรุงส่วนที่บกพร่อง นำส่วนดีไปปฏิบัติต่อไป

การดำเนินการสอนครูผู้สอนจะต้องมีการวางแผนการสอนและตั้งวัตถุประสงค์ของการเรียนนั้นให้ดีเสียก่อนเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการสอน ตลอดจนเตรียมเนื้อหาบทเรียนและวิธีการสอนเพื่อที่จะดำเนินการให้ได้ผลลัพธ์ คือ การที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แต่ถ้าหากว่าการเรียนการสอนนั้นไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่ควรจะเป็น โดยอาจจะมีปัญหาในการสอน หรือการที่ผู้เรียนไม่สามารถเกิดการเรียนรู้ได้ดีเท่าที่ควรก็จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ปัญหาและหาทางแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นให้ได้ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.4 การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายหลังการปฏิรูปทางการเมืองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ปัจจุบันนับว่าเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่จะตั้งคำถามว่าการกระจายอำนาจนำไปสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นได้มากน้อยเพียงใด บทความนี้จึงมีจุดประสงค์ที่จะประมวลสถานการณ์ของการกระจายอำนาจในปัจจุบัน ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการปรับตัวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลังจากการกระจายอำนาจในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา และทิศทางของการกระจายอำนาจในอนาคต โดยใช้ข้อมูลจากกรณีตัวอย่างนวัตกรรมท้องถิ่นไทยซึ่งได้มาจากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “วิถีใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย” ดำเนินการศึกษาโดยรองศาสตราจารย์ ดร.จรัส สุวรรณมาลา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสนับสนุนทุนวิจัยโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

ความเป็นมาของการกระจายอำนาจหลังการปฏิรูปทางการเมือง

เมื่อมีการปฏิรูปการเมืองในปี พ.ศ. 2540 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้บัญญัติถึงความสำคัญของการกระจายอำนาจการปกครอง ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในมาตรา 78 และมาตรา 282 ถึงมาตรา 290 ซึ่งเป็นที่มาของการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยสรุปกฎหมายทั้งสองฉบับมี

เจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมความเป็นอิสระ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคลท้องถิ่น และการบริหารการเงินการคลังตามหลักการ ปกครองตนเองและหลักความต้องการของประชาชน ภายใต้กรอบของกฎหมาย ซึ่งเป็นแนวคิดที่ สำคัญในการถ่ายโอนภารกิจของรัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และยังเป็นแนวทางในการ เตรียมการให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการกระจายอำนาจ เพื่อให้ท้องถิ่นมีศักยภาพ พัฒนาได้ต่อไปในอนาคต

การกระจายภารกิจหน้าที่ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคใหม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 78 กำหนดว่า “รัฐจะต้อง กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และ ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น” นอกจากนี้ในการด้านการปกครอง ส่วนท้องถิ่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ยังได้ระบุไว้ในหมวด 9 รวม ทั้งหมด 9 มาตรา อันเริ่มตั้งแต่มาตราที่ 282 ถึงมาตรา 290 ซึ่งโดยรวมแล้วพบว่ามาตราทั้งหมดกล่าวถึง การที่รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามความต้องการของ ประชาชนในท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะโดย รัฐบาลเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายในกรอบของ กฎหมายเท่านั้น เพื่ออนุวัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 284 จึงได้มีการ ตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ขึ้น ซึ่งมีเนื้อหาสาระในการกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัด บริการสาธารณะระหว่างรัฐ กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยพยายามถ่าย โอนภารกิจหน้าที่หลายประการที่รัฐดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ขณะเดียวกันองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นก็สามารถรับผิดชอบในการดำเนินการได้ รวมทั้งกำหนด ให้มีการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เหมาะสมกับภารกิจที่ได้รับมอบหมายตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ของประเทศไทย ได้แบ่งโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่การบริหาร ราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยการบริหาร ราชการส่วนกลางเป็นการรวมอำนาจ (Centralization of Power) การบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็น การแบ่งอำนาจ (Municipality of Power) และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นการกระจายอำนาจ (Decentralization of Power) การพัฒนาประเทศที่ผ่านมามีลักษณะการบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจไว้ที่

ส่วนกลาง เพื่อความมั่นคงและความสะดวกในการบริหารงาน และด้วยเงื่อนไขและข้อจำกัดอันเนื่องมาจากระบบโครงสร้าง ระบบงบประมาณ บุคลากร และศักยภาพในการดำเนินงานของการบริหารงานแบบรวมศูนย์ทำให้การดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐบาลไม่อาจตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของประชาชน ในด้านการบริการและการอำนวยความสะดวกได้ ดังนั้นจึงเกิดแนวความคิดในเรื่องการกระจายอำนาจการบริหารการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่น (ราชการบริหารส่วนภูมิภาค) เพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐบาล และเพื่อให้การดำเนินการให้บริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ทั้งถึง และรวดเร็ว

จากการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้บริหารจัดการตนเอง รวมทั้งการพัฒนาตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ถือเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำกับควบคุมร้านจำหน่ายสุราและธุรกิจประเภทดังกล่าว โดยเฉพาะธุรกิจการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ซึ่งนับวันจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ดังนี้

2.5 ธุรกิจการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา

ร้านเหล้ารอบมหาวิทยาลัยเป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่ลงทุนน้อยแต่ได้กำไรงาม เนื่องจากนักศึกษาส่วนหนึ่งยังไม่ตระหนักถึงค่าของเงินที่หามาได้ จากการสำรวจรายได้ของร้านเหล้ารอบมหาวิทยาลัย 5 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร เฉลี่ยแล้วจะตกอยู่ที่ 1 หมื่นบาทต่อคืน แต่ละแห่งมีร้านเหล้าอยู่ราว 10 ร้าน มีรายได้รวมคืนละ 5 แสน ตกเดือนละ 150 ล้านบาท นับได้ว่าเป็นรายได้มหาศาล และเงินส่วนนี้มาจากนักศึกษาซึ่งหนีไม่พ้นเงินของพ่อแม่ผู้ปกครอง สาเหตุที่ร้านเหล้าหน้ามหาวิทยาลัยได้รับความนิยมจากนักศึกษานอกจากจะอยู่ใกล้สถานศึกษา ไม่ต้องเดินทางไปเที่ยวไหนไกล ๆ ราคาถูก การจัดโปรโมชั่นและแคมเปญทุกเทศกาล เช่น เทศกาลคริสต์มาส ปีใหม่ ตรุษจีน โดยจัดปาร์ตี้เล็ก ๆ ขึ้นในร้าน มีโชว์ จับสลากชิงของรางวัล แฟนซีไนท์ เลดี้ไนท์ หรือวันเกย์พบบเกย์ เป็นต้น ซึ่งจะพบได้ตามร้านเหล้าหน้ามหาวิทยาลัยหลายแห่ง นอกจากนี้ยังพบว่าบางร้านยังใช้กลยุทธ์เดียวกับสถานบันเทิงใหญ่ ๆ แต่ต้องลงทุนค่อนข้างสูง คือการจ้างเด็กสาวหน้าตาดีมานั่งคิมกินที่ร้านเป็นประจำทุกวัน จันทร์-พฤหัสบดี เพื่อสร้างสีสันให้ร้านและเรียกลูกค้าผู้ชายไปในตัว สนุนราคาจ้างจะตกอยู่ที่วันละ

500 บาทต่อคน โดยร้านหนึ่ง ๆ จะจ้างไม่ต่ำกว่า 5 คน แต่บางร้านกลับไม่ต้องจ้างหรือจัดโปรโมชั่นพิเศษ นอกไปจากอาศัยความเป็นรุ่นพี่มหาวิทยาลัย เมื่อจบออกไปกลับมาเปิดร้านเหล้าใกล้สถานศึกษา และเปิดโอกาสให้เพื่อนรุ่นน้องดื่มกินได้โดยไม่ต้องจ่ายเงินจนกว่าจะถึงสิ้นเดือน รองจนกว่าผู้ปกครองจะส่งเงินเดือนมาให้ (คมชัดลึก, 2553)

สภาพแวดล้อมในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงไปจนทำให้เยาวชนสามารถเข้าถึงแหล่งซื้อ-ขายสุราได้ง่ายขึ้น เช่น มีร้านขายสุราอยู่หน้าสถานศึกษา การดื่มสุราของเยาวชนยังมีผลมาจากอิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรมที่ยอมรับให้สุราเป็นส่วนหนึ่งในงานประเพณี ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เยาวชนดื่มสุราได้เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ รวมทั้งผลจากการปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาลก็มีส่วนทำให้เยาวชนหันไปสนใจดื่มสุรากันมากขึ้น (บุญเสริม หุตะแพทย์, ชินรัตน์ สมสืบ, ประกายรัตน์ ภัทรชิต, สุพร เสียนสลาย และกุลกานต์ อภิวัฒนังการ, 2549)

ร้านขายเหล้าปับมีวิธีดึงดูดลูกค้าด้วยกลยุทธ์ที่หลากหลาย เช่น การมีสูตรพิเศษเฉพาะเช่น ผสมเครื่องดื่มชูกำลัง มีการตั้งชื่อร้านหรือชื่อเมนูที่เท่ ๆ โดนใจ และดึงดูดใจให้เด็กและเยาวชนอยากทดลองดื่ม เช่น Summer Kiss, Rose in Love, Pinkpanter เป็นต้น มีการสร้างบรรยากาศในการดื่มด้วยแสงสลัวมีดนตรี มีจอโปรเจกเตอร์ฉาย และบางร้านก็จัดพนักงานต้อนรับ เป็นวัยรุ่นหญิงสำหรับเรียกลูกค้าผู้ชาย มีราคาถูก มีร้านจำหน่ายมากมาย ส่งผลให้เหล้าปับกลายเป็นกระแสนิยมในหมู่วัยรุ่นจากการทำการตลาดของร้านขายเหล้าปับ ไม่ว่าจะเป็นการตั้งราคาให้มีราคาถูกเพียงเหยือกละ 49-150 บาท แม้เด็กนักเรียนที่ไม่มีรายได้อีกก็สามารถซื้อดื่มได้ กอปรกับการหาดื่มได้ง่ายจากร้านขายเหล้าปับจำนวนมากที่เพิ่มขึ้นใกล้สถานศึกษา หอพักหรือแหล่งรวมตัวของกลุ่มวัยรุ่น ตลอดจนการมีโปรโมชั่นเพื่อกระตุ้นยอดขาย เช่น “พาเพื่อนผู้หญิงมาด้วยจะได้เหล้าปับฟรี”, “ซื้อ 2 เหยือก แถม 1 เหยือกฟรี” ล้วนแสดงให้เห็นว่าลูกค้าหลักของเหล้าปับก็คือเด็กและเยาวชน ซึ่งอาจแบ่งเด็กที่ดื่มเหล้าปับ ได้เป็น 3 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเด็กหัดดื่มหรือนักดื่มหน้าใหม่ (2) กลุ่มวัยรุ่นหญิง และ (3) กลุ่มนักดื่มประจำ โดยแต่ละกลุ่มจะมีพฤติกรรมการดื่มที่แตกต่างกันไป

กลุ่มเด็กหัดดื่ม จากข้อมูลพบว่าส่วนใหญ่เป็นเด็กมัธยมต้น จะเริ่มต้นหัดดื่มเหล้าปับก่อนแล้วจะเปลี่ยนไปดื่มเบียร์ หรือเหล้าสี อายุต่ำสุดที่สำรวจพบที่ดื่มคือ 7 ปี

กลุ่มวัยรุ่นหญิง จะดื่มเหล้าปับได้อย่างไม่เงินอาย เพราะภาพลักษณ์ของเหล้าปับที่ดูน่ารัก สดใส อินโนเซนส์ และหากไปดื่มกันในกลุ่มเพื่อนชายและหญิง ฝ่ายชายจะเป็นผู้สั่งเหล้าปับให้ ฝ่ายหญิงทดลองดื่ม

กลุ่มนักดื่มประจำ จะใช้ร้านเหล้าปับเป็นแหล่งนัดพบ ดื่มเหล้าปับเพื่ออุ่นเครื่องก่อนจะไปดื่มต่อที่สถานบันเทิงอย่างเทค ผับบาร์ หรือบางกลุ่มใช้เป็นมั่วสุมของกลุ่ม ก่อนไปสร้างปัญหาสังคม เช่น แข่งรถ

นอกจากการส่งเสริมการขายของเหล้าปั่นที่เจาะลูกค้ากลุ่มวัยรุ่นที่กล่าวมาแล้ว ยังมีข้อมูลของ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (2552) แสดงว่ามีการขายเหล้าปั่นให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ซึ่งผิดกฎหมาย ไม่มีการตรวจบัตรประชาชน บางร้านขายให้กับเด็กที่อยู่ในเครื่องบินนักเรียนด้วยซ้ำจำนวนหนึ่งของร้านเหล่านี้เป็นร้านที่ไม่มีใบอนุญาตในการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย ร้านเหล้าปั่นมีอยู่หลายลักษณะ ตั้งแต่เพิงแผงลอย รถเข็น ร้านนม ร้านน้ำผลไม้ปั่น ร้านกาแฟ ร้านเกมส์/อินเทอร์เน็ต ร้าน อาหารทั่ว ๆ ไป ร้านหมูกระทะ ร้านคาราโอเกะจนถึงสถานบันเทิงหรู ๆ สำหรับร้านที่มีเด็กและเยาวชน เข้าถึงได้มีเมนูเหล้าปั่นเข้าไปอยู่ในเมนูอาหารด้วย ทำให้ยากแก่การตรวจสอบ เด็กและเยาวชนก็สามารถสั่งดื่มได้ง่าย โดยผู้ปกครองหรือครูอาจารย์ไม่รู้ว่เด็กและเยาวชนเหล่านี้กำลังดื่มเหล้าอยู่ นอกจากนี้ ธุรกิจร้านเหล้าปั่นกำลังเป็นที่สนใจ เห็นได้จากจำนวนร้านที่เพิ่มขึ้น มีการเปิดเป็นธุรกิจ แฟรนไชส์ และชวนเชิญให้มาขายเหล้าปั่นด้วยข้อความเหล่านี้เช่น “ธุรกิจเหล้าปั่น บั่นน้ำเป็นเงิน”, “ธุรกิจมาแรง เหล้าปั่น กำไรกว่า 70% คืนทุนภายใน 1 เดือน” ที่น่าเป็นห่วงคือผู้ประกอบการร้านเหล้าปั่นบางส่วนเป็นคนที่ใกล้ชิดกับเยาวชน เช่น ญาติ รุ่นพี่ที่สถานศึกษา หรือเป็นเยาวชนเองที่ดำเนินกิจการ

จากข้อมูลร้านจำหน่ายสุราในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ซึ่งมีสถานศึกษา คือ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โรงเรียนห้วยพลูวิทยา โรงเรียนแม่ข้าวต้มท่าสุต โรงเรียนบ้านบ่อทอง และโรงเรียนบ้านถ้ำผาตอง ตั้งอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต มีสถานประกอบการร้านอาหารอยู่ 39 แห่ง ซึ่งในจำนวนนี้เป็นทั้งร้านอาหารที่เป็นสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีพื้นที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับบริเวณมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงซึ่งนับวันมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลการศึกษามาประกอบแนวความคิดในการศึกษา ตลอดจนการอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

วรรณภา แก้วอยู่ (2544) ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในชุมชนจังหวัดสมุทรสาคร การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม และศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบล ในการดำเนินการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในชุมชน รวมทั้งศึกษาปัญหาอุปสรรคขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในชุมชน ผลการศึกษพบว่า การมีส่วนร่วม

ในการดำเนินการแก้ไข ปัญหาสาเหตุของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสมุทรสาคร อยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยด้าน อายุ อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สถานภาพ ทางสังคม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การติดต่อสื่อสาร และการคาดหวัง ในผลประโยชน์ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นกลุ่มประชากรตัวอย่าง ไม่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนิน การและแก้ไข ปัญหาสาเหตุของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีแต่ระดับการศึกษาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไข ปัญหาสาเหตุของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล คือ สภาพแวดล้อมรวมถึง ปัจจัยพื้นฐานของชุมชน แรงจูงใจจากรายได้ การขยายสาเหตุ อีกทั้งขาดความเชื่อมั่นความไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐ

จากการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับที่น้อย ซึ่งประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็น การเสนอแนะ และการมีส่วนร่วมด้านต่าง ๆ น้อยมาก ซึ่งทำให้ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงข่าวสารหรือนโยบายของท้องถิ่น รวมทั้งข้อกฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับการจำหน่ายสุราด้วย

จรัส กันทะศักดิ์ (2546) ได้ศึกษานโยบายเปิดเสรีการผลิตและจำหน่ายสุรา กรณีศึกษาบ้านม่อนปายางเหนือ ตำบลหนองแรด อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มที่มีอิทธิพลและมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย คือ กลุ่มนักการเมือง กลุ่มทุนรายใหญ่และกลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ พิจารณาได้จากบทบาทของกลุ่มเหล่านี้ ในขั้นตอนการก่อตัวของประเด็นปัญหาเข้าสู่วาระของนโยบายในกระบวนการของการกำหนดนโยบาย อีกทั้งยังเป็นกลุ่มที่มีผลประโยชน์ร่วมกันขณะที่กลุ่มประชาชนในท้องถิ่นมีบทบาทน้อยที่สุดในการกำหนดนโยบาย แต่เป็นผู้รับผลจากการดำเนินนโยบายมากที่สุด เพราะไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2549) ได้สำรวจเรื่องประชาชน และนักศึกษาคิดอย่างไรต่อแหล่งจำหน่ายเหล้าใกล้สถาบันการศึกษา โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย และประชาชนทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น 1,604 ตัวอย่าง ซึ่งดำเนินโครงการสำรวจระหว่างวันที่ 4-7 กันยายน 2549 ประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการสำรวจในครั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มนิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไปนั้น พบว่า สื่อที่ตัวอย่างพบเห็นการโฆษณาเหล้า/สุราต่างประเทศ คือ โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ร้านสะดวกซื้อ ห้างสรรพสินค้า ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันสถานที่ที่ตัวอย่างซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์/เหล้า/เบียร์ ไวน์ พบว่าร้านค้าใกล้บ้าน/ที่พักอาศัย เป็นสถานที่ที่ตัวอย่างซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดในทั้ง 2 กลุ่ม คือ นิสิตนักศึกษา ระบุร้อยละ 59.5 และประชาชนทั่วไป ระบุร้อยละ 72.8 ยิ่งไปกว่านั้น คณะผู้วิจัยได้สอบถามถึงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มนิสิตนักศึกษา พบว่า ตัวอย่างประมาณร้อยละ 60 เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงที่ผ่านมา และส่วนใหญ่หรือร้อยละ 68.6 ดื่ม

เป็นบางสัปดาห์ ซึ่งนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 60.9 ดื่มเบียร์ไทยเป็นประจำมากที่สุด ซึ่งเป็นเพศชาย ร้อยละ 72.6 และเพศหญิง ร้อยละ 43.9 สำหรับบุคคลที่ดื่มด้วยนั้น จะเป็นเพื่อนสนิท/เพื่อนบ้าน มีถึงร้อยละ 93.1 และจะไปดื่มตามสถานบันเทิงต่าง ๆ (ร้อยละ 59.5) รองลงมา คือ ในบ้าน/ที่พัก/ร้านใกล้บ้าน (ร้อยละ 51.5) และร้านค้าใกล้ที่ทำงาน/ที่เรียน (ร้อยละ 16.8) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงประสบการณ์ที่เคยพบเห็นผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน “ระดับสังคม” พบว่า 3 อันดับแรก คือ ปัญหาการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุเพิ่มมากขึ้น รองลงมาคือ ปัญหาเสียชีวิตจากอุบัติเหตุเพิ่มมากขึ้น และอันดับสามคือ ปัญหาครอบครัวในสังคมเพิ่มมากขึ้น สำหรับผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน “ระดับครอบครัว” พบว่า 3 อันดับแรก คือ มีการทะเลาะเบาะแว้ง ใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว รองลงมาคือ สมาชิกในครอบครัวไม่อยากอยู่บ้าน ไม่มีความสุข และอันดับสามคือ ครอบครัวแตกแยก/หย่าร้าง สำหรับผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน “ระดับบุคคล” พบว่า 3 อันดับแรก คือ ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ รองลงมาคือ เมาแล้วขับ และอันดับสามคือ ได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาท คณะผู้วิจัยได้สอบถามต่อไปถึงมาตรการของรัฐบาลในการ “ห้าม” ไซว์/โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ณ จุดขายในร้านค้า พบว่า ทั้งกลุ่มนิสิตนักศึกษา และประชาชนทั่วไป มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน โดยที่นิสิตศึกษาร้อยละ 52.4 และประชาชนทั่วไป ร้อยละ 57.4 มีความเห็นว่า “ควรห้าม” เพราะ จะได้ไม่ส่งเสริม ไม่เป็นการชักจูง หรือเพิ่มแรงกระตุ้นให้อยากดื่มเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับเยาวชน หรือวัยรุ่น เป็นต้น ในขณะที่ นิสิตนักศึกษา ร้อยละ 18.2 และประชาชนทั่วไป ร้อยละ 14.0 มีความเห็นว่า “ไม่ควรห้าม” เพราะ เป็นสิทธิส่วนบุคคล/เป็นการค้าขาย ต้องมีโฆษณา เป็นจุดขายของสินค้า เป็นต้น สำหรับมาตรการ “ห้าม” ร้านค้าที่อยู่ใกล้สถานศึกษาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นั้น พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 กลุ่ม คือนิสิตศึกษาร้อยละ 63.2 และประชาชนทั่วไป ร้อยละ 69.4 มีความเห็นว่า “ควรห้าม” เพราะ จะทำให้สถาบันการศึกษาเสียภาพพจน์/จะเป็นแหล่งมั่วสุม หรือแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ในขณะที่นิสิตนักศึกษา ร้อยละ 12.8 และประชาชนทั่วไป ร้อยละ 8.0 มีความเห็นว่า “ไม่ควรห้าม” เพราะ ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล/ยังมีบุคคลอื่นนอกเหนือจากนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น ซึ่งตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นว่า ร้านค้าขายเหล้า เบียร์ ไวน์ ควรอยู่ห่างจากสถานศึกษา ประมาณ 3 กิโลเมตร เมื่อสอบถามถึงมาตรการในการ “ห้าม” สถานบันเทิงอยู่ใกล้สถานศึกษา นั้น พบว่า นิสิตศึกษาร้อยละ 65.7 และประชาชนทั่วไปร้อยละ 74.1 ระบุว่า “ควรห้าม” เพราะเป็นแหล่งมั่วสุม หรือแหล่งอบายมุข/ทำให้นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน ไม่สนใจเรียน เป็นต้น ในขณะที่นิสิตศึกษาร้อยละ 12.2 และประชาชนทั่วไปร้อยละ 3.5 ระบุว่า “ไม่ควรห้าม” เพราะ เป็นสิทธิส่วนบุคคล/นักศึกษามีความคิดเป็นของตัวเองว่าสิ่งไหนถูก สิ่งไหนผิด เป็นต้น ซึ่งนิสิตนักศึกษา และประชาชนทั่วไป มีความเห็นว่า สถานบันเทิงควรอยู่ห่างจากสถานศึกษาประมาณ 4 กิโลเมตร และ 5 กิโลเมตร ตามลำดับ ประเด็นที่น่าพิจารณา คือ

นิสิตนักศึกษา และประชาชนทั่วไป มีความเห็นตรงกันว่า หน่วยงานหรือบุคคลที่มีผลประโยชน์ร่วมกันระหว่าง ร้านค้า สถานบันเทิง ที่สามารถขายเหล้า เบียร์ ไวน์ อยู่ใกล้สถานศึกษา คือ ตำรวจเจ้าของท้องที่ มาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ รัฐบาล เจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่น นักการเมืองระดับท้องถิ่น นายตำรวจระดับสูง สำหรับประเด็นสุดท้ายที่ค้นพบ คือ ความจริงใจของรัฐบาลในการแก้ปัญหาการดื่มเหล้า เบียร์ ไวน์ในกลุ่มเยาวชน พบว่า ทั้งนิสิตนักศึกษา และประชาชนทั่วไป มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า รัฐบาลมีความจริงใจในการแก้ปัญหาเรื่องดังกล่าวค่อนข้างน้อย

จากผลการศึกษาด้านความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับการบังคับใช้ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเพิ่มเติม

กองวิจัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2553) ได้สำรวจการบังคับใช้ พ.ร.บ. สุรา ในเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี วิธีการศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีสำรวจความคิดเห็น และศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สายงานป้องกันปราบปราม สืบสวน สอบสวน จำนวน 344 ตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 321 ตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการและพนักงานร้านอาหาร สถานบันเทิง เขตปริมณฑล จำนวน 319 ตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างประชาชนทั่วไป ในพื้นที่นครบาลและ เขตปริมณฑล จำนวน 321 ตัวอย่าง รวม 1,305 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOW ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) แจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ผลจากการศึกษาพบว่า

1. มาตรการเอาผิดเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

1) เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ร้อยละ 79.1 เห็นว่าเด็กและเยาวชนที่ดื่มสุราควรเป็นความผิดของเด็ก แต่ไม่ต้องรับโทษทางอาญา โดยให้กำหนดเป็นมาตรการพิเศษ ลงโทษเด็กและเยาวชนที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แทนโทษทางอาญา และร้อยละ 20.6 ไม่เห็นด้วยกับกรณีนี้

2) ข้าราชการตำรวจ ร้อยละ 45.6 เห็นว่าเด็กและเยาวชนที่ดื่มสุราควรเป็นความผิดของเด็ก แต่ไม่ต้องรับโทษทางอาญา โดยให้กำหนดเป็นมาตรการพิเศษ ลงโทษเด็กและเยาวชนที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แทนโทษทางอาญา และร้อยละ 46.8 ไม่เห็นด้วยกับกรณีนี้

3) ผู้ประกอบการและพนักงาน ร้อยละ 62.9 เห็นว่าเด็กและเยาวชนที่ดื่มสุราควรเป็นความผิดของเด็ก แต่ไม่ต้องรับโทษทางอาญา โดยให้กำหนดเป็นมาตรการพิเศษ ลงโทษเด็กและเยาวชนที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แทนโทษทางอาญา และร้อยละ 31.2 ไม่เห็นด้วยกับกรณีนี้

4) ประชาชนทั่วไป ร้อยละ 66.1 เห็นว่าเด็กและเยาวชนที่ดื่มสุราควรเป็นความผิดของเด็ก แต่ไม่ต้องรับโทษทางอาญา โดยให้กำหนดเป็นมาตรการพิเศษ ลงโทษเด็กและ เยาวชนที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แทนโทษทางอาญา และร้อยละ 30.1 ไม่เห็นด้วยกับกรณีนี้

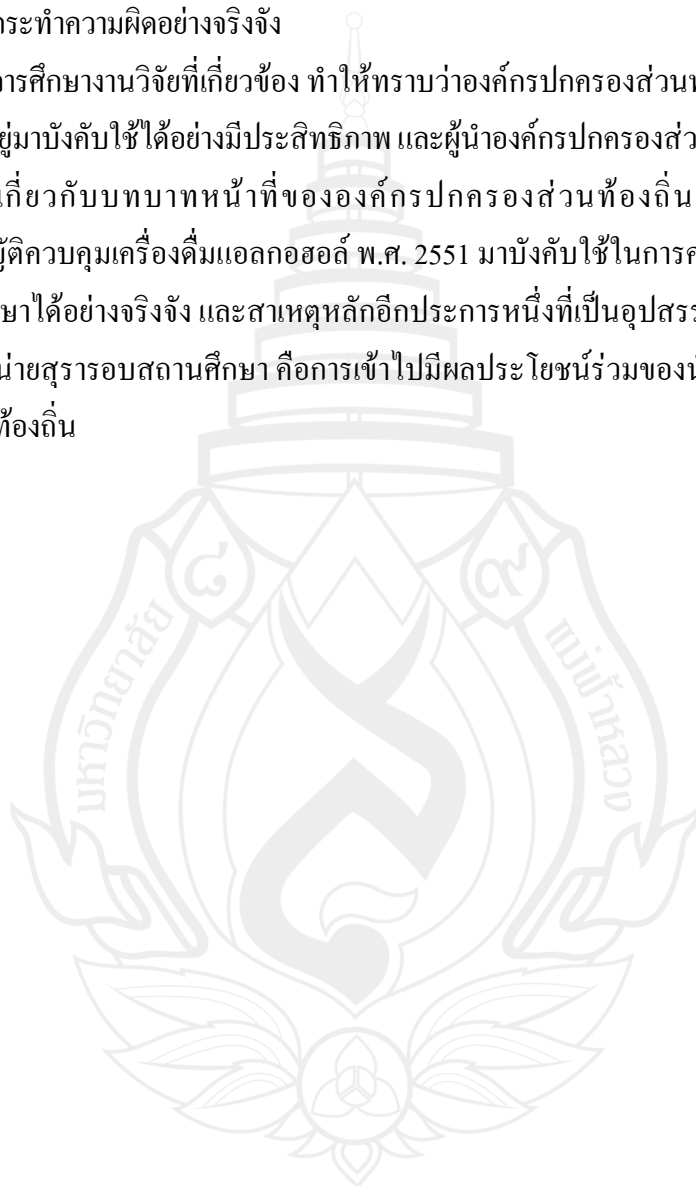
2. มาตรการพิเศษลงโทษ แทนการรับโทษทางอาญากับเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในส่วนของการดำเนินการกับเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ดื่มสุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์นั้น ควรมีความผิดและมีโทษทางอาญาหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นควรให้เป็นความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษทางอาญา โดยให้ใช้มาตรการพิเศษ ลงโทษแทนการรับโทษทางอาญากับเด็กและเยาวชนเหล่านั้น ได้แก่ การว่ากล่าวตักเตือน การกักตัวไว้และแจ้งให้ผู้ปกครองมา รับทราบ การใช้วิธีการคุมประพฤติ และการบำเพ็ญประโยชน์แก่สาธารณะ

3. การบังคับใช้ พ.ร.บ. สุรา จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการ พนักงานสถานบันเทิง และร้านจำหน่ายสุรา และประชาชนทั่วไป โดยส่วนใหญ่ เห็นว่า การบังคับใช้กฎหมาย (จับกุมดำเนินคดี) ในการห้ามจำหน่ายสุรากับเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี และช่วงเวลากการห้ามจำหน่ายสุรา ยังไม่เข้มงวดกวดขันอย่างเพียงพอ ขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่าการบังคับใช้กฎหมายมีปัญหาในการปฏิบัติ อาทิ ร้านค้าจำหน่ายสุรามีอยู่ทั่วไปเป็นจำนวนมาก ยากแก่การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะสามารถตรวจตราและบังคับใช้กฎหมายได้อย่างจริงจังทั่วถึง ทั้งประเด็นการห้ามจำหน่ายสุราให้แก่เด็กและเยาวชนและการจำหน่ายสุราในเวลาห้าม เพราะเกี่ยวข้องกับจิตสำนึกและความรู้ความเข้าใจในกฎหมายของผู้ประกอบการเป็นหลัก เช่นเดียวกับกฎหมายจราจรที่มีการฝ่าฝืนกันโดยทั่วไป เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นการกระทำผิดซึ่งหน้า ก็ยากที่จะดำเนินการจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย ประกอบกับการที่ผู้ปกครองมักใช้เด็กและเยาวชนให้ไปซื้อสุราจนเป็นเรื่องปกติ

ชมพูนุช นระ และวิภา เล็กกุลวัฒน์ (2550) ได้รายงานเรื่องอุตสาหกรรมสุรา ซึ่งพบว่า มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นมีทั้งมาตรการที่เกิดประสิทธิผลและไม่เกิดประสิทธิผล มาตรการที่เกิดประสิทธิผล ได้แก่ นโยบายควบคุมสุรา การกำหนดอายุขั้นต่ำทางกฎหมายที่สามารถซื้อ การใช้ภาษีสุรา จำกัดชั่วโมงหรือวันที่ขายได้ การตรวจสอบระดับแอลกอฮอล์ในเลือด จำกัดความหนาแน่นการจำหน่าย การตัดแถมเดือนสติ การระงับใบอนุญาตขบขี้ โครงการเมาไม่ขับ ซึ่งนโยบายที่กล่าวมานั้น ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคโดยตรง เช่น ภาษี เนื่องจากสุราเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย การขึ้นภาษีสุราก็ทำให้ผู้บริโภคลดการบริโภคได้ในระดับหนึ่งเป็นต้น ส่วนมาตรการที่ใช้ไม่ได้ผล ได้แก่ การให้การศึกษาในโรงเรียน ป้ายคำเตือน ข้อมูลในที่สาธารณะ กิจกรรมปลอดแอลกอฮอล์ เป็นต้น ซึ่งมาตรการเหล่านี้ เป็นเพียงการกระตุ้นผู้บริโภคในขั้นต้น แต่ไม่ได้ทำให้ผู้บริโภครู้สึกถึงคำเตือนนั้น เช่น ข้อมูลในที่สาธารณะ ซึ่งบางคนได้พบเห็นจึงเป็นเพียงสิ่งที่ผ่านไปเท่านั้น จึงทำให้มาตรการที่ไม่เกิดผลกระทบต่อผู้บริโภคโดยตรงนี้ไม่มีประสิทธิผลเท่าใดนัก

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาในการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าภาครัฐไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างจริงจัง กฎหมายที่มีอยู่ไม่มีการนำมาบังคับใช้อย่างเข้มงวด และจริงจัง นอกจากนี้ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า นักการเมืองท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของทางราชการ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องและมีผลประโยชน์กับร้านจำหน่ายสุรา ทำให้ไม่มีการจับกุม หรือการปราบปรามผู้กระทำความผิดอย่างจริงจัง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถนำกฎหมายที่มีอยู่มาบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ไม่สามารถนำพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาบังคับใช้ในการควบคุมการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาได้อย่างจริงจัง และสาเหตุหลักอีกประการหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการควบคุม กำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา คือการเข้าไปมีผลประโยชน์ร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการในท้องถิ่น

บทที่ 3

ระเบียบและวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยเลือกศึกษาในหัวข้อ ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด จำนวน 23,098 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง 377 คน การเฉลี่ยแต่ละประเภทของประชากรโดยใช้ค่าร้อยละ ได้กลุ่มตัวอย่างต่อประชากร 1 ต่อ 62 คน มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตการศึกษา
2. วิธีการศึกษาวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขอบเขตการศึกษา

3.1.1 ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษานี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาด้าน

3.1.1.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต

3.1.1.2 การสั่งการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต เกี่ยวกับการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

3.1.1.3 การปฏิบัติตามนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต เกี่ยวกับการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

3.1.1.4 การควบคุมการจำหน่ายสุรา ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต เกี่ยวกับการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

3.1.2 ขอบเขตประชากร

การศึกษานี้ ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาคือประชากรทั้งหมด จำนวน 23,098 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่าง 377 คน โดยการเฉลี่ยแต่ละประเภทของประชากรโดยใช้ค่าร้อยละ 1/62 ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ลำดับ	ประเภทของประชากรกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)
1	ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลท่าสุต	180
2	นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	150
3	บุคลากรมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	20
4	สมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต	15
5	บุคลากรโรงเรียนบ้านแม่ข้าวต้มท่าสุต	5
6	บุคลากรโรงเรียนบ้านห้วยพลู	3
7	บุคลากรโรงเรียนบ้านถ้ำผาตอง	2
8	บุคลากรโรงเรียนบ้านบ่อทอง	2
รวม		377

การคัดเลือกประชากรกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie และ Morgan (จักรพันธ์ วงษ์บุญนาทย์, 2550) ได้กลุ่มตัวอย่าง 377 คน การเฉลี่ยแต่ละประเภทของประชากรโดยใช้ค่าร้อยละ 1/61 ผู้ศึกษาได้แบ่งกลุ่มประชากรที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม และแบ่งชุดคำถามออกเป็น 2 ชุด ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต เพื่อสอบถามความรู้ความเข้าใจและการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุต เพื่อสอบถามผลการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ในการกำกับดูแลการจำหน่าย สุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

3.2 วิธีการศึกษาวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต

กลุ่มที่ 2 ประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุต โดยแบ่งเนื้อหาตามลำดับความสำคัญ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปในการปฏิบัติงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ตามกรอบแนวคิดจำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการกำหนดนโยบาย
2. ด้านการสั่งการ
3. ด้านการปฏิบัตินโยบาย
4. ด้านการควบคุม

โดยพัฒนามาจากแนวคิดในการจัดการการบริหารของ อนงค์ทิพย์ เอกแสงศรี (2546) ซึ่งได้อธิบายเกี่ยวกับการจัดการการบริหารประกอบด้วย

1. การวางแผน คือการกำหนดแนวทางหรือนโยบายขององค์กรไว้ล่วงหน้า
2. การบังคับบัญชา สั่งการ คือการวางโครงสร้างการทำงานภายในองค์กร การสั่งการ การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ
3. การประสานงาน คือการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานย่อยในการทำงาน
4. การควบคุม คือกระบวนการตรวจสอบ หรือติดตามผลและประเมินการ ปฏิบัติงานในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้องค์กรดำเนินไปในทิศทางสู่เป้าหมายอย่างถูกต้องตาม วัตถุประสงค์

ส่วนที่ 4 ผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบคำถามได้แสดงเหตุผลอย่างอิสระ และนำไป
อภิปรายผลในบทที่ 5

3.3 การสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือทางการวิจัย ดังนี้

3.3.1 ศึกษา เอกสารหนังสือ ตำรา แนวคิด และทฤษฎีต่าง ๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ในการนำมาสร้าง แบบสัมภาษณ์โดยยึดความสอดคล้อง และเหมาะสมและวิเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี
หลักการบริหารต่าง ๆ มาปรับเป็นแบบสอบถาม

3.3.2 สร้างแบบสอบถาม แยกออกเป็นข้อคำถามรายด้านให้ครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้าน โดย
พัฒนามาจากแนวคิดในการจัดการการบริหารของ อนงค์ทิพย์ เอกแสงศรี (2546) ซึ่งประกอบด้วย
ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการสั่งการ ด้านการปฏิบัตินโยบาย และด้านการควบคุม

3.3.3 นำแบบสอบถามฉบับร่าง ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเนื้อหาข้อคำถามตามวัตถุประสงค์
และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3.4 ทำการทดสอบการใช้แบบสอบถาม (Pretest) จำนวน 30 ชุด เพื่อหาข้อบกพร่องก่อน
ที่เก็บข้อมูลจริงโดยการนำแบบสอบถามที่ออกแบบให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ และนำไปทดลอง
เก็บข้อมูลจากประชากรที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบความถูกต้องและข้อบกพร่อง

3.4.5 นำแบบสอบถาม (Pretest) ที่ได้มาปรับปรุงข้อบกพร่อง และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา
ตรวจอีกครั้งก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

3.4.6 นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการศึกษาประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญดังนี้

3.4.1 การรวบรวมข้อมูล

3.4.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับ ประเภทขององค์กร อำนาจหน้าที่ พระราชบัญญัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การกำหนดนโยบาย การสั่งการ การปฏิบัติงาน การควบคุม และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 377 ชุด ประกอบด้วยสมาชิกและเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด 15 ชุด ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลท่าสุด 180 ชุด บุคลากรมหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวง 20 ชุด นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง 150 ชุด บุคลากรโรงเรียนบ้านแม่ข้าวต้มท่าสุด 5 ชุด บุคลากรโรงเรียนบ้านห้วยพลู 3 ชุด บุคลากรโรงเรียนบ้านบ่อทอง 2 ชุด และบุคลากรโรงเรียน บ้านถ้ำผาตอง 2 ชุด

3.4.1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ความหมาย สถานการณ์ ปัญหา และผลกระทบจากร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา การปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารสิ่งพิมพ์ หนังสือ วรรณกรรม ข่าว ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากแหล่งอินเทอร์เน็ต

3.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.2.1 ทำการทดสอบการใช้แบบสอบถาม (Pretest) จำนวน 30 ชุด เพื่อหาข้อบกพร่อง และนำมาพัฒนาแบบสอบถามก่อนที่เก็บข้อมูลจริง

3.4.2.2 เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจากการสุ่มตัวอย่าง

3.4.2.3 การสุ่มตัวอย่าง ประชากรทั้งหมด จำนวน 23,098 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie และ Morgan (จักรพันธ์ วงษ์บุญนาทย์, 2550) ได้กลุ่มตัวอย่าง 377 คน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามมาตรวจ ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลบันทึกลงในแบบฟอร์มลงรหัส (Coding Form) และนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ (Statistical Software)

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย โดยกำหนดให้ช่วงคะแนน แปลผล (ดวงกมล อุบลศรี, 2553) กำหนดโดยใช้สูตร ช่วงความกว้างของข้อมูลในแต่ละชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงความกว้างของข้อมูลแบ่งชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{3-1}{3} = .66 \end{aligned}$$

เกณฑ์ที่ใช้แปลความหมายค่าเฉลี่ยในส่วนของคำถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

1.00 - 1.66	หมายถึง	ระดับน้อย
1.67 - 2.33	หมายถึง	ระดับปานกลาง
2.34 - 3.00	หมายถึง	ระดับมาก

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของ Likert (Likert's Rating Scale) 3 ระดับดังนี้

1	หมายถึง	ระดับน้อย
2	หมายถึง	ระดับปานกลาง
3	หมายถึง	ระดับมาก

นำข้อมูลที่ได้มาทำการสังเคราะห์ เป็นรายด้าน จำนวน 4 ด้าน เพื่อใช้อธิบายประเด็นข้อมูลสำคัญ และสรุปผลการศึกษาวิจัยต่อไป

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเรื่อง ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในครั้งนี้ ได้นำเสนอข้อมูลผลการวิจัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจเพื่อรวบรวมข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. กลุ่มสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทหรือตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
2. กลุ่มประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหรือลักษณะงาน หน่วยงานที่ปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด และข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ดังนี้

1. การกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด
2. การสั่งการเกี่ยวกับมาตรการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด
3. การปฏิบัติตามนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด
4. การควบคุมเกี่ยวกับร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด

การนำเสนอข้อมูลจะนำเสนอในรูปแบบของตาราง โดยการประมวลผลที่ได้จากการศึกษาใน 4 ด้านดังกล่าว และนำเสนอข้อมูลในภาพรวม คือ

1. ข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
3. ข้อมูลการกำหนดนโยบาย การสั่งการ การปฏิบัติตามนโยบาย และการควบคุมการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
4. ข้อมูลผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

4.1 ข้อมูลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจเพื่อรวบรวมข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทหรือตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

(n=15)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	5	33.30
หญิง	10	66.70
2. อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	-	-
25-30 ปี	7	46.70
31-40 ปี	8	53.30
41-50 ปี	-	-

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n=15)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
51-60 ปี	-	-
สูงกว่า 61 ปี	-	-
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	6.70
ปริญญาตรี	13	86.70
ปริญญาโท	1	6.70
อื่นๆ	-	-
4. ประเภทหรือตำแหน่งงาน		
ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล	-	-
สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	3	20.00
เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล	12	80.00
5. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน		
น้อยกว่า 1 ปี		
1-5 ปี	6	40.00
5-10 ปี	7	46.70
มากกว่า 10 ปี	2	13.30

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยในครั้งนี้ ส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.70 และส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 24-50 ปี โดยอยู่ในช่วงอายุ 25-30 ปี ร้อยละ 46.70 รองลงมาคือมีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี ร้อยละ 53.30 ด้านระดับการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 86.70 ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาโทเท่ากัน ร้อยละ 6.70 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 80.00 และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 20.00 และในขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 5-10 ปี ร้อยละ 46.70 รองลงมามีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน อยู่ระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 40.00 ส่วนผู้ที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 13.30

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

(n=15)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำกับดูแล การ	มาก	ปานกลาง	น้อย
จำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา			
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
พ.ศ. 2551			
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล	1	6.70	10 66.70 4 26.70
2. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลรับทราบและมีความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	1	6.70	8 53.30 6 40.00
3. ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุราตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	5	33.33	5 33.33 5 33.33
4. ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุราตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	3	20.00	9 60.00 3 20.00
5. ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการวางระเบียบ ออกประกาศ หรือข้อบัญญัติในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	4	26.70	8 53.30 3 20.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n=15)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำกับดูแล การจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ ในการควบคุม และ กำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ตามที่องค์การ บริหารส่วนตำบลกำหนด	3	20.00	8	53.30	4	26.70
7. ความเข้าใจเกี่ยวกับของเจ้าหน้าที่องค์การ บริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ในการเพิกถอนใบอนุญาตการเปิดร้าน จำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	3	20.00	9	60.00	3	20.00

จากตารางที่ 4.2 ด้านความรู้ความเข้าใจของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนตำบลทำสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่า สมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำสุด
ส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ใน
ระดับปานกลาง ร้อยละ 66.70 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 26.70 ส่วนผู้ที่
มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากนั้น มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 6.70

ด้านการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริหาร และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลรับทราบ
และมีความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่าการประชาสัมพันธ์
พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.30
รองลงมา มีการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 40.00 และผู้ที่มีความเห็นว่ามีประชาสัมพันธ์
อยู่ในระดับมากนั้น มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 6.70

ด้านความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการอนุญาต
ให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่า
สมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.30 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 40.00 และผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมากนั้น มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 6.70

ด้านความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่าสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ เท่ากันทุกระดับ

ด้านความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการวางระเบียบ ออกประกาศ หรือข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่าสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางระเบียบ ออกประกาศ หรือข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.30 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 26.70 และผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยนั้น มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 20.00

ด้านความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่าเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.30 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 26.70 และผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมากนั้น มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 20.00

การรับรู้ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการเพิกถอนใบอนุญาตการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่าเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการเพิกถอนใบอนุญาตการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.00 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ อยู่ในระดับที่มาก และอยู่ในระดับน้อย เท่ากัน ร้อยละ 20.00

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสั่งการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุค
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

(n=15)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสั่งการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุค ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดืม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดืม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล	3	20.00	10	66.70	2	13.30
2. การวางระเบียบ ประกาศ หรือ ข้อบัญญัติในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุราตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล	4	26.70	8	53.30	3	20.00
3. มาตรการในการพิจารณาอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุราตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล	4	26.70	7	46.70	4	26.70
4. การมอบหมายให้เจ้าหน้าที่มีการควบคุมและการอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายสุราตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล	4	26.70	11	73.30	-	-
5. การมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ติดตามตรวจสอบผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล	4	26.70	9	60.00	2	13.30
6. การชี้แจงหลักเกณฑ์การอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในการออกใบอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายเครื่องดืมแอลกอฮอล์ขององค์การบริหาร	6	40.00	8	53.30	1	6.70

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

(n=15)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสั่งการขององค์การ	มาก		ปานกลาง		น้อย	
บริหารส่วนตำบลท่าสุด	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551						
7. การตรวจสอบผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล	4	26.70	9	60.00	2	13.30
8. การขกเลิกใบอนุญาต หรือยกเลิกห้ามจำหน่ายสุรากับ ผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล	4	26.70	7	46.70	4	26.70
9. การลงโทษ หรือดำเนินคดีผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืน การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล	4	26.70	7	46.70	4	26.70

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด เกี่ยวกับการสั่งการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่า ด้านการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 66.70 รองลงมาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 20.00 และอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 13.30

ด้านการวางระเบียบ ประกาศ หรือ ข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุราตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีการวางระเบียบ ประกาศ หรือ ข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.30 รองลงมาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 26.70 และอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 20.00

ด้านมาตรการในการพิจารณาอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีมาตรการในการพิจารณาอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.70 รองลงมาอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนเท่ากันร้อยละ 26.70

ด้านการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ มีการควบคุมและการอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 73.30 รองลงมาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 26.70

ด้านการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ติดตามตรวจสอบผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ติดตามตรวจสอบผู้กระทำความผิด อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.00 รองลงมาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 26.70 และอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 13.30

ด้านการยึดหลักเกณฑ์การอนุญาต ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในการออกใบอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีการยึดหลักเกณฑ์การอนุญาต ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.40 รองลงมาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.00 และอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 6.70

ด้านการตรวจสอบผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืนการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีการตรวจสอบผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.00 รองลงมาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 26.70 และอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 13.30

ด้านการยกเลิกใบอนุญาต หรือยกเลิกห้ามจำหน่ายสุรากับ ผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีการยกเลิกใบอนุญาต หรือยกเลิกห้ามจำหน่ายสุรากับ ผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.70 รองลงมาอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนเท่ากันร้อยละ 26.70

ด้านการลงโทษ หรือดำเนินคดีผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืน การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีการลงโทษ หรือดำเนินคดีผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืน การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.70 รองลงมาอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนเท่ากันร้อยละ 26.70

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

(n=15)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือ ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของร้านจำหน่ายสุรา	1	6.70	12	80.00	2	13.30
2. การติดตามตรวจสอบผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการ ได้ตามที่ได้รับมอบหมาย	2	13.30	10	66.70	3	20.00
3. การออกใบอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้พิจารณาและยึดหลักเกณฑ์การอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	5	33.00	7	46.70	3	20.00

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ต่อผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ด้านการดำเนินงานตามระเบียบ ประกาศ หรือ ข้อบัญญัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุดส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 80.00 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 13.30 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 6.70

ด้านการติดตามตรวจสอบผู้กระทำความผิด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 66.70 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 20.00 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 13.30

ด้านการออกใบอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้พิจารณาและยึดหลักเกณฑ์การอนุญาต ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าส่วนใหญ่ได้พิจารณาและยึดหลักเกณฑ์การอนุญาต อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.70 รองลงมาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 33.30 และอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 20.00

4.2 ข้อมูลผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง ประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุค

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจเพื่อรวบรวมข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลทั่วไปของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุค

(n=362)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	149	41.20
หญิง	213	58.80
2. อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	200	55.20
25-30 ปี	37	10.20
31-40 ปี	64	17.70
41-50 ปี	41	11.30
51-60 ปี	18	5.00
สูงกว่า 61 ปี	2	0.60
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	112	30.90
ปริญญาตรี	215	59.40
ปริญญาโท	13	3.60
อื่น ๆ	22	6.10

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

(n=362)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
4. อาชีพหรือลักษณะงาน		
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	51	14.10
นักศึกษา	179	49.40
ค้าขาย	57	15.70
รับจ้าง	44	12.20
เกษตรกร	10	2.80
อื่น ๆ	21	5.80
5. หน่วยงานที่ปฏิบัติงาน		
สมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ อบต.	2	0.60
พนักงานมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	21	5.80
ข้าราชการครูโรงเรียนในพื้นที่ อบต.ท่าสุด	18	5.00
นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	149	41.20
ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขต อบต.ท่าสุด	153	42.30
อื่น ๆ	19	5.20

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยในครั้งนี้ ส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 58.80 และส่วนใหญ่มีอายุอยู่ต่ำกว่า 25 ปี ร้อยละ 55.20 รองลงมามีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 17.70 อายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 11.30 อายุระหว่าง 25-30 ปี ร้อยละ 10.20 อายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 5.00 และมีอายุมากกว่า 61 ปีขึ้นไปน้อยที่สุด ร้อยละ 0.60 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 59.0 รองลงคือผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 30.90 อื่น ๆ ร้อยละ 6.10 และระดับปริญญาโทมีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 3.60 ตามลำดับ

ด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ร้อยละ 49.40 รองลงมาก็คือ ค้าขาย ร้อยละ 15.70 ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ 14.10 รับจ้าง 12.20 อาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 5.80 และเกษตรกร ร้อยละ 2.80 ตามลำดับ

ด้านหน่วยงานที่ปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด ร้อยละ 42.30 รองลงมาก็คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ร้อยละ 41.20 พนักงาน

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง 5.80 อาชีพอื่น ๆ 5.20 ข้าราชการครูในพื้นที่ตำบลท่าสุต ร้อยละ 5.00 และสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ อบต. ร้อยละ 0.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

(n=362)

ผลการดำเนินงานด้านการให้ความรู้ความเข้าใจ ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรา รอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	15	4.10	145	40.10	202	55.80
2. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล	12	3.30	95	26.20	255	70.40
3. ความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	5	1.40	114	31.50	243	67.10
4. การประชาสัมพันธ์เกณฑ์อนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนรับรู้	20	5.50	105	29.00	237	65.50
5. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับระเบียบ ประกาศหรือข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนรับรู้	5	4.1	118	32.60	229	63.30

จากตารางที่ 4.6 ด้านผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในส่วนของการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 แก่ประชาชน พบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.80 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.10 ส่วนผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากนั้น มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 4.10

ด้านการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ในระดับน้อย ร้อยละ 70.40 รองลงมา มีการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.20 และมีการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 3.30 เท่านั้น

ด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 67.10 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.50 และผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.40

ด้านการประชาสัมพันธ์เกณฑ์อนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนรับรู้ พบว่าการประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 65.50 รองลงมา มีการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับที่ปานกลาง ร้อยละ 29.00 และอยู่ในระดับมาก น้อยที่สุด ร้อยละ 5.50

ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติในการควบคุมและกำกับการดูแลร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนรับรู้ พบว่าการประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 63.3 รองลงมา มีการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับที่ปานกลาง ร้อยละ 32.6 และอยู่ในระดับมาก น้อยที่สุด ร้อยละ 4.1

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ด้านการสั่งการในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

(n=362)

ผลการดำเนินงานด้านการสั่งการในการกำกับ ดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการวางระเบียบ ประกาศ หรือ ข้อบัญญัติ ในการควบคุมและ กำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา	21	5.80	142	39.20	199	55.00
2. องค์การบริหารส่วนตำบล มีมาตรการในการ พิจารณาอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่าย สุราตามพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	19	5.20	130	35.90	213	58.50
3. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการมอบหมายให้ เจ้าหน้าที่ ควบคุมและการอนุญาตให้เปิดร้าน จำหน่ายสุรา	46	12.70	175	48.30	141	39.00
4. องค์การบริหารส่วนตำบล ได้มอบหมายให้ เจ้าหน้าที่ติดตามตรวจสอบ ผู้กระทำความผิด	44	12.20	137	37.80	181	50.00
5. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการยกเลิก ใบอนุญาต หรือยกเลิกห้ามจำหน่ายสุรากับ ผู้กระทำความผิด	16	4.40	144	39.80	202	55.80
6. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการลงโทษ หรือ ดำเนินคดี ผู้กระทำความผิด	20	5.60	142	39.20	200	55.20
7. ร้านจำหน่ายสุราได้ปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติขององค์การบริหาร ส่วนตำบล	26	7.20	154	42.50	182	50.30
8. ร้านจำหน่ายสุราเปิดและปิดให้บริการตามท เวลาที่กฎหมายกำหนด	70	19.30	166	45.90	126	34.80
9. ร้านจำหน่ายสุรามีการควบคุมตรวจสอบอายุ ของผู้เข้าใช้บริการตามที่กฎหมายกำหนด	69	19.10	150	41.40	143	39.50

จากตารางที่ 4.7 ด้านผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าซุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ด้านการสั่งการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่า การวางระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุราขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการวางระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุราอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.00 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.20 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 5.80

ด้านมาตรการในการพิจารณาอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เห็นว่าการกำหนดมาตรการในการพิจารณาอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 58.80 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 35.90 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 5.20

ด้านมาตรการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ ควบคุมและการอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายสุรา ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 48.30 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 39.00 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 12.70

ด้านการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ติดตามตรวจสอบ ผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เห็นว่าการมอบหมายเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.00 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.80 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 12.20

ด้านการยกเลิกใบอนุญาต หรือยกเลิกห้ามจำหน่ายสุรากับผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีการยกเลิกใบอนุญาต หรือยกเลิกห้ามจำหน่ายสุรากับผู้กระทำความผิด อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.80 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 40

ด้านการการลงโทษ หรือดำเนินคดีผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าส่วนใหญ่การลงโทษหรือดำเนินคดีผู้กระทำความผิด มีการดำเนินการอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.20 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.20 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 5.60

ด้านปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลของร้านจำหน่ายสุรา พบว่าปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.30 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 42.50 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 7.20

ด้านการเปิดและปิดให้บริการของร้านจำหน่ายสุราตามเวลาที่กฎหมายกำหนด พบว่าร้านจำหน่ายสุราเปิดและปิดให้บริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด ในระดับปานกลาง ร้อยละ 45.90 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 34.80 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 19.30

ด้านการควบคุมตรวจสอบอายุของผู้ใช้บริการ ของร้านจำหน่ายสุรามีตามที่กฎหมายกำหนด พบว่าร้านจำหน่ายสุรามีการควบคุมตรวจสอบอายุของผู้ใช้บริการ ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.40 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 39.50 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 19.10

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลด้านผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ด้านการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

(n=362)

ผลการดำเนินงานด้านการกำกับดูแล	มาก		ปานกลาง		น้อย	
การจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา						
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. องค์การบริหารส่วนตำบล สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการประชุมเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาร้านจำหน่ายสุราร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	24	6.60	143	39.50	195	53.90
2. องค์การบริหารส่วนตำบล สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ตรวจสอบการเข้าไปใช้บริการร้านจำหน่ายสุราของนักเรียน-นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	20	5.50	142	39.20	200	55.20

จากตารางที่ 4.8 ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ด้านการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่าด้านการประชุมเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาร้านจำหน่ายสุราร่วมกันขององค์การบริหารส่วนตำบล สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีต่อเนื่อง ส่วนใหญ่มีการประชุมร่วมกันอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.90 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.50 และอยู่ในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 6.60

ด้านตรวจสอบการเข้าไปใช้บริการร้านจำหน่ายสุราของนักเรียน-นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ขององค์การบริหารส่วนตำบล สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่มีการตรวจสอบ ร่วมกันอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.20 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.20 และอยู่ใน ระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 5.50

บทที่ 5

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษา 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต
2. การสั่งการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต เกี่ยวกับการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
3. การปฏิบัติตามนโยบาย ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต เกี่ยวกับการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
4. การควบคุมการจำหน่ายสุรา ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต เกี่ยวกับการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

โดยทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด จำนวน 23,098 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง 377 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนเที่ยงตรงและสมบูรณ์ และนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์สรุปผล ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยกลุ่มสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.70 มีอายุอยู่ในช่วง 25-30 ปี ร้อยละ 46.70 ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 86.70 และส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 80.00 ซึ่งมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 5-10 ปี ร้อยละ 46.70 ด้านกลุ่มประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด ส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 58.80 มีอายุอยู่ต่ำกว่า 25 ปี ร้อยละ 55.20 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 59.0 และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ร้อยละ 49.40 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด ร้อยละ 42.30 และนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ร้อยละ 41.20 ซึ่งมีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน

5.1.2 ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ด้านความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายในการกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด มีความรู้ความเข้าใจในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 66.70 การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริหาร และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลรับทราบ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.30 ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.30 ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตเปิดร้านจำหน่ายสุรา อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.00 ด้านความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการวางระเบียบ

ออกประกาศ หรือข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.30 ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.30 ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการเพิกถอนใบอนุญาตการเปิดร้านจำหน่ายสุรา อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.00 จากผลการศึกษาดังกล่าวเห็นได้ว่า ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

5.1.3 ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด เกี่ยวกับการสั่งการ การปฏิบัติตามนโยบาย และการควบคุม การจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ผลการศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เกี่ยวกับการสั่งการ การปฏิบัติหน้าที่ และการควบคุม ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 66.70 การวางระเบียบ ประกาศ หรือ ข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.30 ด้านมาตรการในการพิจารณาอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุราตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.70 การมอบหมายให้เจ้าหน้าที่มีการควบคุม และการอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 73.30 การมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ติดตามตรวจสอบผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.00 การยึดหลักเกณฑ์การอนุญาต ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในการออกใบอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.40 การตรวจสอบผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.00 การยกเลิกใบอนุญาต หรือยกเลิกห้ามจำหน่ายสุรากับผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.70 การลงโทษหรือดำเนินคดีผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืน การปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.70

ผลการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับผล การปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า การปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือ ข้อบัญญัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 80.00 การติดตามตรวจสอบผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 66.70 การออกใบอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ พิจารณาและยึดหลักเกณฑ์การอนุญาต ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.70

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษาที่อาศัยอยู่ใน พื้นที่ตำบลท่าสุด เกี่ยวกับผลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประชุมเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาร้านจำหน่ายสุราร่วมกัน ขององค์การบริหาร ส่วนตำบล สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการประชุมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 53.90 การตรวจสอบการเข้าไปใช้บริการร้านจำหน่ายสุราของนักเรียน-นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ขององค์การบริหารส่วนตำบล สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.20

5.1.4 ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่าย สุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ใน พื้นที่ตำบลท่าสุด เกี่ยวกับผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแล การจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ใน ทุกด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวางระเบียบ ประกาศ หรือ ข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุราขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.00 ด้านมาตรการใน การพิจารณาอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 58.80 ด้านมาตรการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ควบคุม และการอนุญาต ให้เปิดร้านจำหน่ายสุราอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 48.30 การมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ติดตามตรวจสอบ ผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.00 การยกเลิกใบอนุญาต หรือยกเลิกห้ามจำหน่ายสุรากับผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติ

ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.0 การการลงโทษ หรือดำเนินคดี ผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.20 การปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลของร้านจำหน่ายสุรา พบว่าปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.30 การเปิดและปิดให้บริการของร้านจำหน่ายสุราตามเวลาที่กฎหมายกำหนด อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 45.90 การควบคุมตรวจสอบอายุของผู้เข้าใช้บริการของร้านจำหน่ายสุรามีตามที่กฎหมายกำหนด อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.40

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับน้อย จากผลการศึกษาดังกล่าวประกอบกับการศึกษาเปรียบเทียบจากเอกสารงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่าการที่พนักงานและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชน มีความรู้ความเข้าใจในด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับปานกลางและระดับน้อยนั้น ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากในรายละเอียดตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542 กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ มักจะกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ในลักษณะที่กว้าง เช่น พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2541 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในตามมาตรา 45 ส่วนหนึ่งซึ่งได้กำหนดให้มีอำนาจในการจัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจกรรมนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง นอกจากนี้ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้มีคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการชุดดังกล่าวพิจารณาและให้

ความเห็นชอบการถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อสาธารณะ ทั้งในส่วนของการปกครองส่วนท้องถิ่น เว็บไซต์ของหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนหนังสือและตำราที่ที่ได้นำไปบรรจุไว้ในหลักสูตรการสอนของสาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ จึงทำให้เจ้าหน้าที่และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งส่วนใหญ่มีพื้นฐานทางการศึกษามาทางด้านสังคมศาสตร์และรัฐศาสตร์ มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นพื้นฐาน กอปรกับองค์การบริหารส่วนตำบลเองได้มีการเผยแพร่และทำความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ให้กับประชาชนในระดับหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เนื่องจากเป็นกฎหมายใหม่ ที่มีการประกาศบังคับใช้ได้ไม่นาน และบทบาทหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าว เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทุกระดับยังไม่มีความชัดเจน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเสนอร่างหรือบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ยังไม่มีการประชาสัมพันธ์เพื่อทำความเข้าใจให้เจ้าหน้าที่ ตลอดจนสาธารณชนได้รับทราบ ถึงเนื้อหาสาระของกฎหมายฉบับดังกล่าว จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ความรู้ความเข้าใจด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในส่วนความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำสุดอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลทำสุด ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับน้อย

ด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในส่วนความรู้ความเข้าใจของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลทำสุดในทุกด้าน อยู่ในระดับน้อย และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.80 การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 70.40 ด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 67.10 การประชาสัมพันธ์เกณฑ์อนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนรับรู้ อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 65.50 การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนรับรู้ อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 63.3 จากผลการศึกษาดังกล่าวเห็นได้

ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชนในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวรรณภา แก้วอยู่ (2544) ที่ทำการศึกษามีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในชุมชนจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมและศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินการแก้ไขปัญหา รวมทั้งศึกษาปัญหาอุปสรรคขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหา ผลการศึกษาพบว่าสภาพแวดล้อมรวมถึงปัจจัยพื้นฐานของชุมชนมีส่วนสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ซึ่งในการศึกษาด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในส่วนความรู้ความเข้าใจของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุดในทุกด้าน ซึ่งผลการศึกษาพบว่าอยู่ในระดับน้อยนั้น สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ตำบลท่าสุด ไม่ได้ให้ความสำคัญหรือติดตามการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนหนึ่งมาจากสภาพแวดล้อมของชุมชน ที่มีความแตกต่างกันในด้านวิถีชีวิตและการประกอบอาชีพของคน ที่อาศัยในชุมชน และสภาพแวดล้อมด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชนที่มีน้อยเกินไป ดังนั้นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยนำเอาทฤษฎีแรงจูงใจเข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดการ

ภายใต้กรอบของกฎหมายและภายใต้หลักความเป็นรัฐเดี่ยว ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข หลักการจัดความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของรัฐในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบการจัดบริการสาธารณะระดับชุมชน ราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาครับผิดชอบการดำเนินการกิจของรัฐในระดับ ประเทศและในระดับภูมิภาค และให้คำปรึกษา สนับสนุน และกำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงเท่าที่จำเป็น และหลักประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ประหยัด) และประสิทธิผล (สำเร็จตามเป้าหมาย) มีคุณภาพมาตรฐาน บริหารงานอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ หลักการกระจายอำนาจทั้งสามประการข้างต้น เป็นกรอบแนวคิดที่สำคัญในการถ่ายโอนภารกิจของรัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากหลักการดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ยังขาดการประชาสัมพันธ์และเปิดโอกาสให้ประชาชน นักศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านต่าง ๆ ในระดับที่น้อย เป็นเหตุให้ประชาชน

และผู้ที่อยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด ไม่ได้ทราบถึงการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเท่าที่ควร

5.2.2 ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด เกี่ยวกับการสั่งการ การปฏิบัติตามนโยบาย และการควบคุม การจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ผลการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการสั่งการ การปฏิบัติตามนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับปานกลาง ด้านความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด อยู่ในระดับน้อย จากการศึกษาพบว่าประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับที่น้อยกว่าสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้จากการศึกษาจากรายงานผลการดำเนินงานในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด พบว่าผลการดำเนินงานส่วนใหญ่ นั้น จะเป็นการรายงานผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคของท้องถิ่น กิจกรรมด้านสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรมเป็นส่วนใหญ่ ผลการดำเนินงานด้านการออกใบอนุญาตร้านจำหน่ายสุรา การติดตาม ควบคุม กำกับดูแลร้านจำหน่ายสุราในชุมชน ไม่ได้ปรากฏอยู่ในรายงานผลการดำเนินงานดังกล่าว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดภารกิจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้อย่างกว้าง ๆ และภารกิจบางอย่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการหรือรับผิดชอบโดยตรง และบางภารกิจมีความซ้ำซ้อนกับการบริหารราชการส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “วิถีใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย” ดำเนินการศึกษาโดยรองศาสตราจารย์ ดร.จรัส สุวรรณมาลา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบการจัดบริการสาธารณะระดับชุมชน ราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาครับผิดชอบการดำเนินการกิจของรัฐในระดับประเทศและในระดับภูมิภาค และให้คำปรึกษา สนับสนุน และกำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงเท่าที่จำเป็น ซึ่งการผลักดันเรื่องการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสถานการณ์ในปัจจุบัน ยังพบว่าส่วนราชการจำนวนมากยังคงต้องการที่จะรักษาสถานภาพของตน โดยการไม่สนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจตามแผนการกระจายอำนาจที่กำหนดขึ้น โดยจะพยายามอ้างว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความพร้อม หรือไม่มีความสามารถ การผลักดันของรัฐบาลในเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจังจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้การปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานใน

ส่วนราชการกลาง และส่วนภูมิภาคให้เกิดความเข้าใจใหม่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถเพียงพอ ที่จะทำหน้าที่จัดบริการสาธารณะในชุมชนได้ และหลักสำคัญในการจัดบริการสาธารณะตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากหลักการสากลพบว่าภายใต้แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ที่รัฐดำเนินการอยู่ในปัจจุบันให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหลักสำคัญซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้เป็นหลักการสำคัญในการประกอบการพิจารณาเพื่อการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ ความสามารถของท้องถิ่น (Local Capability) หลักความสามารถของท้องถิ่น เป็นหลักการที่กล่าวถึงเรื่องความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าการจัดสรรกิจกรรม หรือภารกิจใดก็ตามไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทนั้น ต้องคำนึงถึงความพร้อมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย และแม้ว่าความพร้อมของท้องถิ่นไม่ได้เป็นเงื่อนไขของการมอบภารกิจนั้น ๆ ไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากแต่เป็นเงื่อนไขในการกำหนดเงื่อนไขเวลาและความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถให้กับท้องถิ่นในการจัดการ ฉะนั้น ถ้าบอกว่าท้องถิ่นยังไม่พร้อมในการจัดการ ก็มีความจำเป็นที่ส่วนราชการจะต้องมีแผนพัฒนาความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับบริการสาธารณะ เพื่อให้สามารถจัดการบริการสาธารณะเหล่านั้นได้ ฉะนั้น ความพร้อมจะไม่ใช่มูลเหตุของการที่บอกว่ากิจการนั้น ๆ จะไม่สามารถถ่ายโอนไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ นอกจากนั้นในเรื่องของหลักความสามารถแล้ว การจัดโครงสร้างเพื่อรองรับการบริหารงานใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาพในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นทิศทางในอนาคต โครงสร้างต่าง ๆ หรือการจัดองค์กรต่าง ๆ ของท้องถิ่นต้องเปลี่ยนแปลงไป เพราะภารกิจจำนวนหนึ่งได้ส่งมอบ เพื่อรองรับการกระจายอำนาจ และภารกิจใหม่ไปด้วย

ผลการศึกษาส่วนใหญ่ทั้งในส่วนของสมาชิก และเจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบล ประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุตใน ส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาจากที่อื่น จึงไม่มีความผูกพัน หรือความสนใจเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ด้านประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลท่าสุตเอง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายและรับจ้าง เวลาส่วนใหญ่จึงใช้ไปกับการประกอบอาชีพ ไม่มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือให้ความสนใจต่อกิจกรรม ตลอดจนการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในระดับที่น้อย

ด้านการได้รับข่าวสารของประชาชนมาศึกษาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาคั้งนี้ เป็นไปได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุดไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์ หรือไม่ได้ให้ความสำคัญอย่างจริงจังในการกำกับดูแล ควบคุม ร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และเมื่อศึกษาจากรายงานผลการดำเนินงานในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลท่าสุด พบว่าในรายงานผลการดำเนินงานและแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ไม่ได้บรรจุแผนด้านการควบคุม หรือมาตรการเกี่ยวกับร้านจำหน่ายสุราในพื้นที่แต่อย่างใด และในการรายงานผลการดำเนินงานส่วนให้จะเน้นไปทางด้านการพัฒนาคุณภาพ และระบบสาธารณสุขเป็นหลัก ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ไม่เป็นที่เด่นชัดหรือไม่ได้รับความสนใจหรือดำเนินการอย่างจริงจัง ทั้งจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ และประชาชนในพื้นที่ นอกจากนี้ เกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเห็นว่า ด้วยลักษณะของการกำหนดข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่เป็นการกำหนดไว้กว้าง ๆ และเป็นการกำหนดในลักษณะที่ท้องถิ่นอาจจะดำเนินการหรือไม่ดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้จึงส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นได้รับการบริการสาธารณะที่แตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับความพร้อมความสามารถและแผนการปฏิบัติงานของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะดำเนินการหรือไม่ ภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวด 2 ว่าด้วยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ มาตรา 16 และมาตรา 17 และมาตรา 18 ได้กำหนดหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรุงเทพมหานครไว้ โดยกำหนดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเอง ไม่ได้ให้ความสำคัญถึงปัญหาร้านจำหน่ายสุราที่เกิดขึ้น จึงไม่ได้กำหนดมาตรการหรือไม่มีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา หรือการวางแผนเพื่อรองรับการขยายตัวของร้านจำหน่ายสุราไว้ในอนาคต เนื่องจากกรอบอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมีขอบเขตที่กว้างเกินไป

5.2.3 ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด เกี่ยวกับผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับปานกลาง ด้านความคิดเห็นของประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด อยู่ในระดับน้อย จากการศึกษาพบว่าประชาชนตลอดจนบุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด มีความเห็นว่าผลการปฏิบัติงานหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับน้อย ไม่ว่าจะเป็นด้านการตรวจสอบ กำกับดูแล ติดตาม การประชุมหารือร่วมระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง และการดำเนินการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพนั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุญเสริม หุตะแพทย์ และคณะ (2549) สภาพแวดล้อมในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงไปจนทำให้เยาวชนสามารถเข้าถึงแหล่งซื้อ-ขายสุราได้ง่ายขึ้น เช่น มีร้านขายสุราอยู่หน้าสถานศึกษา การดื่มสุราของเยาวชนยังมีผลมาจากอิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรมที่ยอมรับให้สุราเป็นส่วนหนึ่งในงานประเพณี ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เยาวชนดื่มสุราได้เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ รวมทั้งผลจากการปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาลก็มีส่วนทำให้เยาวชนหันไปสนใจดื่มสุรากันมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการตลาด คือการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในธุรกิจที่ทำให้เกิดการนำสินค้าหรือบริการจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค หรือผู้ใช้บริการนั้น ๆ โดยได้รับความพอใจขณะเดียวกันกับบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ ซึ่งอารยา สิงห์สวัสดิ์ (2552) ได้อธิบายว่าการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีสาเหตุเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนเจ้าหน้าที่และนักการเมืองท้องถิ่นที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ทำให้ส่งผลต่อการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง นอกจากนี้การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังตลอดจนการเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือกรมสรรพสามิต โดยเฉพาะ พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ผู้ประกอบการฝ่าฝืนและเพิกเฉยต่อกฎหมาย ทำให้ยังมีการเปิดร้านจำหน่ายสุราใกล้สถานศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีที่ ศรีรัช ลาภใหญ่ (2550) กล่าวว่าแรงจูงใจที่ทำให้ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายสุรา หันมาเลือกทำเลที่ตั้งใกล้สถานศึกษายังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการตลาด คือ การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในธุรกิจที่ทำให้เกิดการนำสินค้าหรือบริการจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค หรือผู้ใช้บริการนั้น ๆ โดยได้รับความพอใจขณะเดียวกันกับบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ

จากสาเหตุดังกล่าว ทำให้การกำกับดูแล การควบคุม และกรกำหนดมาตรการในการเปิดร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา จึงไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ทำให้ผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุดไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมที่เด่นชัด

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ควรมีการจัดสัมมนา หรืออบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือทำความเข้าใจแก่สมาชิกและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือร่วมประชุมสัมมนา หรือการร่วมศึกษากับองค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เกี่ยวกับรายละเอียดและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพื่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการอนุญาต กำกับดูแล ควบคุม ร้านจำหน่ายสุราในพื้นที่

5.3.2 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ รายละเอียด กรอบอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนข้อกำหนด ข้อปฏิบัติ และรายละเอียดต่าง ๆ ที่มีผลต่อผู้ประกอบการร้านจำหน่ายสุรา เพื่อทำความเข้าใจให้ผู้ประกอบการ ประชาชน ได้รับทราบถึงรายละเอียดของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3.3 การกำหนดแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต โดยเฉพาะด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยให้ครอบคลุมถึงขั้นตอนการพิจารณาอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายสุรา การกำหนดพื้นที่การจำหน่ายสุราให้ห่างจากสถานศึกษา ตลอดจนการกำหนดมาตรการในการควบคุม กำกับดูแล ตรวจสอบ การจำหน่ายสุราของผู้ประกอบการ ให้เป็นไปอย่างเคร่งครัดตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงการกำหนดการลงโทษ การยกเลิกหรือเพิกถอนใบอนุญาตการจำหน่ายสุรา กรณีที่มีการฝ่าฝืนคำสั่ง ประกาศ หรือข้อบัญญัติต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด เพื่อให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3.4 กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต พบปัญหาหรือข้อจำกัดบางประการ อันเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีการรายงานให้หน่วยงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทราบ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพื่อให้รับทราบถึงปัญหาและข้อจำกัดต่าง ๆ เพื่อนำไปพิจารณาหาแนวทางในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติต่อองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อดำเนินการตามกรอบอำนาจหน้าที่ที่สามารถปฏิบัติได้ต่อไป

5.3.5 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ควรจัดกิจกรรม หรือจัดให้มีช่องทางเพื่อให้ประชาชน หรือผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่ด้านการเสนอข้อปัญหา การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การมีส่วนร่วมในด้านการสอดส่องดูแล การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของผู้ประกอบการร้านจำหน่ายสุรา รวมทั้งการติดตามประเมินผล การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

5.3.6 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต ควรจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้นำชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษา และผู้ประกอบการร้านจำหน่ายสุรา เพื่อติดตามประเมินผล การดำเนินงานตามมาตรการที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดขึ้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้เข้ามามี บทบาทในการติดตามตรวจสอบ และเสนอแนะแนวทางร่วมกันในการกำกับดูแล ร้านจำหน่ายสุราเพื่อให้ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 ควรมีการศึกษาวิจัยถึงสาเหตุและปัจจัย ที่มีผลต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพื่อนำผลการวิจัยดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนนำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมหาแนวทางและกำหนดมาตรการ ให้การบังคับใช้ และการปฏิบัติตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพต่อไป

5.4.2 ควรมีการศึกษาถึงพฤติกรรม ความคิดเห็น ของนักเรียนนักศึกษาและกลุ่มวัยรุ่น ต่อการ ใช้บริการร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา เพื่อนำผลการศึกษาดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการกำหนด มาตรการในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ให้ร้านจำหน่ายสุราปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในแต่ละระดับต่อไป

รายการอ้างอิง

รายการอ้างอิง

- กองวิจัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2553). *โครงการสำรวจการบังคับใช้ พ.ร.บ.สุรา ในเด็กและเยาวชน*. สืบค้นเมื่อ 4 กรกฎาคม 2553, จาก http://research.police.go.th/report_45_sura.html
- คมชัดลึก. (2553). *ร้านเหล้าล้อมมหาวิทยาลัยฟืนเงินเดือนเป็นร้อยล้าน ใช้ผู้หญิงล่อ*. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2553, จาก <http://news.hunsa.com/detail.php?id=14797>
- จักรพันธุ์ วงษ์บุรณาวาทย์. (2550). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. เชียงราย: สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- จรัส กันทะศักดิ์. (2546). *นโยบายเปิดเสรีการผลิตและจำหน่ายสุรา กรณีศึกษาบ้านม่อนปาย่างเหนือ ตำบลหนองแรด อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ. (2544). *การออกแบบระบบการสอน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชมพูนุช นะรา และวิภา เล็กกุลวัฒน์. (2550). *รายงานเรื่องอุตสาหกรรมสุรา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดวงกมล อุบลศรี. (2553). *แรงจูงใจในการทำงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา*. การศึกษาโดยอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, เชียงราย.
- ตฤณ สุขนวล. (2552). *คำสำคัญ (keywords): การบริหารสถานศึกษา, ทฤษฎีระบบ*. นครศรีธรรมราช: โรงเรียนบ้านทุ่งไผ่ สพท. นครศรีธรรมราช เขต 3.
- ทิตนา แคมมณี. (2544). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- บัญญัติ สุขศรีงาม. (2546). *คนไทยกับการดื่มสุรา*. *วิทยาศาสตร์เพื่อประชาชน*, 27, หน้า 39-56.

- บุญเสริม หุตะแพทย์, ชินรัตน์ สมสืบ, ประกายรัตน์ ภัทรชิต, สุรพร เลี่ยนสลาย และ
กุลกานต์ อภิวัฒน์ลังการ (2549). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ
เยาวชนไทย: การสำรวจองค์ความรู้สถานการณ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการ
บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 44. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551. (2551, 13 กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา,
เล่มที่ 125, ตอนที่ 33ก, หน้า 34-49.
- พัสดรา สุขคง. (2534). ทฤษฎีระบบ. สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักวิชา
สารสนเทศศาสตร์. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (ม.ป.ป). ร้านเหล้าหน้ามหาวิทยาลัย ปัญหาที่หลายคนมองว่า
รัฐบาลไม่จริงจัง. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2553, จาก <http://news.swu.ac.th/newsclips>
- มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว. (2552). ถอดรหัสเหล้าป่นอันตรายที่ต้องควบคุม. สืบค้นเมื่อ 25
กันยายน 2552, จาก www.familynetwork.or.th
- วรรณภา แก้วอยู่. (2544). การมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการแก้ไขปัญหา
ยาเสพติดในชุมชนจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารองค์กร. มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพฯ.
- วิภาส ทองสุทธิ. (2551). การบริหารจัดการที่ดี. กรุงเทพฯ: อินทเกษ.
- ศรีรัช ลาภใหญ่. (2550). ผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อเยาวชน. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ศิริพงษ์ เสงายน. (2548). หลักการบริหารการศึกษา: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: บั๊ค พอยท์.
- ศูนย์ประสานราชทัณฑ์ไสยะอาด. (2544). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการนำหลัก
ธรรมาภิบาลไปประยุกต์ใช้กับองค์กร. นนทบุรี: กรมราชทัณฑ์.
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2552). จากร้านเหล้ารอบสถานศึกษาถึงปัญหาเหล้าป่น มาตรการแก้ไขที่
ยั่งยืน: สรุปการเสวนา อาคารรัฐสภา วันที่ 15 ก.ย. 2552. กรุงเทพฯ: ศูนย์ฯ.

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี. (ม.ป.ป). *องค์ความรู้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา.

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์. (2549). *ประชาชนและนักศึกษาคิดอย่างไรต่อแหล่งจำหน่ายเหล้าใกล้สถาบันการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต. (2552). *ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต เรื่อง ทรายงานผลการดำเนินงานในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2552*.

อนงค์ทิพย์ เอกแสงศรี. (2546). *แนวคิดทฤษฎีในการบริหารรัฐกิจ*. เอกสารประกอบคำบรรยาย PS 705 แนวคิดทฤษฎีในการบริหารรัฐกิจ วันที่ 25 เมษายน 2546. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อภิสิทธิ์ กิจเจริญ. 2551. *การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลในทศวรรษหน้า*. คุษณินพนธ์ ปริญญาการศึกษาคุษณินพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

อารยา สิงห์สวัสดิ์. (2552). *ช่วยด้วยร้านเหล้าล้อมมหา'ลัย*. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2553, จาก <http://www.thaihealth.or.th/node/12709>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม (สำหรับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่)

แบบรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพื่อนำเอาผลจากการศึกษาไปปรับใช้ในการวางแผน การบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาต่อไป

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ประเภทและลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ส่วนที่ 4 ผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

แบบรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริงมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปในการปฏิบัติงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1 ☐ ชาย

2 ☐ หญิง

☐

2. อายุ

1 ☐ 25-30 ปี

2 ☐ 31-40 ปี

3 ☐ 41-50 ปี

4 ☐ 51-60 ปี

5 ☐ สูงกว่า 61 ปี

☐

3. ระดับการศึกษา

1 ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

2 ☐ ปริญญาตรี

3 ☐ ปริญญาโท

4 ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

☐

4. ประเภทหรือตำแหน่งงาน

1 ☐ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

2 ☐ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

3 ☐ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล

☐

5. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

☐1 ☐ น้อยกว่า 1 ปี2 ☐ 1-5 ปี3 ☐ 5-10 ปี4 ☐ มากกว่า 10 ปี

ส่วนที่ 2 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือกเพียง 1 ช่อง

ความรู้ความเข้าใจ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551				
2. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลรับทราบและมีความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551				
3. สมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551				
4. สมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนในการอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551				
5. สมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางระเบียบ ออกประกาศ หรือข้อบัญญัติในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551				
6. เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ ออกประกาศ หรือข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด				

ความรู้ความเข้าใจ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	มาก	ปานกลาง	น้อย
7. เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีความเข้าใจเกี่ยวอำนาจหน้าที่ในการเพิกถอนใบอนุญาตการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551			

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือกเพียง 1 ช่อง

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านได้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551			
2. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีการวางระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551			
3. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีมาตรการในการพิจารณาอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551			
4. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่มีการควบคุมและการอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551			
5. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ติดตามตรวจสอบ ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551			
6. ในการออกใบอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านได้มีการชี้แจงหลักเกณฑ์การอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551			
7. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีการตรวจสอบผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551			

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
8. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีการยกเลิกใบอนุญาต หรือยกเลิก ห้ามจำหน่ายสุรากับผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืนการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551				
9. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีการลงโทษ หรือดำเนินคดี ผู้กระทำความผิดและฝ่าฝืนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551				

**ส่วนที่ 4 ผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551**

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือกเพียง 1 ช่อง

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
10. ร้านจำหน่ายสุราได้ปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ ของ องค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551				
11. การติดตามตรวจสอบผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหาร ส่วนตำบล ดำเนินการได้ตามที่ได้รับมอบหมาย				
12. การออกใบอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ พิจารณาและยึดหลักเกณฑ์การอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม (สำหรับประชาชน บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา)

แบบรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 สำหรับประชาชน บุคลากรทางการ
ศึกษา และนักศึกษา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าสุด

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพื่อนำเอาผลจากการศึกษาไปปรับใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาต่อไป
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย
 - ส่วนที่ 1 ประเภทและลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
 - ส่วนที่ 3 การปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551
 - ส่วนที่ 4 ผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

แบบรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริงมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปในการปฏิบัติงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1 ☐ ชาย

2 ☐ หญิง

☐

2. อายุ

1 ☐ ต่ำกว่า 25 ปี

2 ☐ 25-30 ปี

3 ☐ 31-40 ปี

4 ☐ 41-50 ปี

5 ☐ 51-60 ปี

6 ☐ สูงกว่า 61 ปี

☐

3. ระดับการศึกษา

1 ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

2 ☐ ปริญญาตรี

3 ☐ ปริญญาโท

4 ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

☐

4. อาชีพหรือลักษณะงาน

1 ☐ รับราชการ/พนักงานของรัฐ

2 ☐ นักศึกษา

3 ☐ ค้าขาย

4 ☐ รับจ้าง

5 ☐ เกษตรกร

6 ☐ อื่น ๆ.....

☐

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือกเพียง 1 ช่อง

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. องค์การบริหารส่วนตำบลวางระเบียบ ประกาศ หรือ ข้อบัญญัติ ในการควบคุมและกำกับดูแลร้านจำหน่ายสุรา				
2. องค์การบริหารส่วนตำบล มีมาตรการในการพิจารณาอนุญาต ให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551				
3. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ ควบคุมและการอนุญาตให้เปิดร้านจำหน่ายสุรา				
4. องค์การบริหารส่วนตำบลได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ ผู้กระทำความผิด				
5. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการยกเลิกใบอนุญาต หรือยกเลิก ห้ามจำหน่ายสุรากับผู้กระทำความผิด				
6. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการลงโทษ หรือดำเนินคดี ผู้กระทำความผิด				
7. ร้านจำหน่ายสุราได้ปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือข้อบัญญัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบล				
8. ร้านจำหน่ายสุราเปิดและปิดให้บริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด				
9. ร้านจำหน่ายสุรามีการควบคุมตรวจสอบอายุของผู้เข้าใช้บริการ ตามที่กฎหมายกำหนด				

ส่วนที่ 4 ผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือกเพียง 1 ช่อง

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. องค์การบริหารส่วนตำบล สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการประชุมเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาร้านจำหน่าย สุราร่วมกันอย่างต่อเนื่อง				
2. องค์การบริหารส่วนตำบล สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ตรวจสอบการเข้าไปใช้บริการร้านจำหน่ายสุราของนักเรียน- นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นาย รัชเกียรติ เกียรติทอง
วัน เดือน ปีเกิด	2 ตุลาคม 2528
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 9 หมู่ที่ 7 ตำบลแม่จัน อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 57110
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
ประวัติการทำงาน	ผู้ช่วยผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สายฟ้าแลบแม่จัน